

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΜΑΥΡΟ ΣΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΛΑΛΙΩΤΗ-ΚΟΚΚΑΛΗ-ΦΩΤΙΟΥ *σελ.2*

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 311 ΔΡΧ. 200

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΡΟΙ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η Ρωσία σταμάτησε να εξυπηρετεί το δημόσιο χρέος της και η παγκόσμια οικονομία περνάει βαθιά κρίση. Ολόκληρος ο δυτικός ιμπεριαλισμός συγκλονίζεται και όλα δείχνουν να βρίσκονται στην κόψη του ξυραφιού. Το ρώσικο βάρος στην παγκόσμια σκηνή φανερώνεται με τον πιο κραυγαλέο τρόπο, όχι το ίδιο, αλλά με ανεστραμμένο τρόπο από τον πελώριο κυματισμό που προκαλεί η πτώση του στα ήδη ταραγμένα διεθνή χρηματιστηριακά νερά. Όλοι τώρα μιλάνε για τη Ρωσία, ενώ εδώ και μια δεκαετία όλοι την έχουν ξεγραμμένη όταν συζητάνε διεθνή οικονομία. Στην πραγματικότητα αποδεικνύεται εδώ για μια ακόμα φορά η χρεωκοπία του οικονομισμού και φανερώνεται η δύναμη της πολιτικής. Η πολιτική είναι η πιο συγκεντρωμένη οικονομία και το αληθινό βάρος της Ρωσίας είναι το πελώριο πολιτικό ή για την ακρίβεια το παγκόσμιο στρατιωτικό της βάρος.

Αυτή τη στιγμή η παγκόσμια πολιτική έχει το απόλυτο βάρος πάνω στην παγκόσμια οικονομία. Αυτό είναι το νόημα της “κρίσης της βότκας”.

ΕΣΠΑΣΕ ΕΝΑΣ ΚΡΙΚΟΣ

Γιατί στενάζουν τώρα τα πανίσχυρα χρηματιστήρια που είχαν μείνει σχεδόν ανέπαφα από την κρίση της Ν. Α. Ασίας και την παρατεινόμενη και επικίνδυνη αρρώστια της Ιαπωνίας;

Στενάζουν γιατί έσπασε με βία ένας βασικός κρίκος της παγκόσμιας οικονομίας. Αυτός ο κρίκος είναι οι δυτικές, ιδιαίτερα οι γερμανικές πιστώσεις στη Ρωσία. Η Ρωσία κατάπιε αυτό το χρέος και τώρα ανακοινώνει πως δεν μπορεί βραχυπρόθεσμα να το εξοφλήσει. Μιλάμε για πάνω από 100 δις δολάρια, αφού δεν πρόκειται μόνο για το δημόσιο αλλά και για τον ιδιωτικό δανεισμό που έκαναν οι δυτικοί τραπεζίτες προς τη Ρωσία, είτε σαν μεμονωμένες χώρες και τραπεζικά ιδρύματα, είτε σαν Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αφού αυτά τα τεράστια ποσά δείχνουν πια επισφαλή, ίσως και μηδενισμένα στη διεθνή αγορά, οι πιστωτές που τα δάνεισαν τρέχουν τρελαμένοι να ισοσταθμίσουν και να περιορίσουν τις απώλειές τους ή ακόμα να είναι συνεπείς στους δικούς τους πιστωτές. Έτσι αποσύρουν από αλλού τις καταθέσεις τους για να κάνουν πληρωμές ή

ρευστοποιούν τους τίτλους που έχουν στα χέρια τους. Σε γενικές γραμμές ρευστοποιούν ομόλογα και μετοχές που έχουν σκορπίσει

σε αποδοτικές ως τα χθες, αλλά σχετικά αδύναμες χώρες. Προβλέπουν ότι αυτές θα αδυνατίσουν πιο πολύ από τις ισχυρές χώρες. Έτσι οι μετοχές και οι κρατικοί τίτλοι θα πέσουν εκεί πολύ περισσότερο, ώστε να βρεθούν αυτοί που ρευστοποιούν πρώτοι σε ισχυρότερη σχετικά θέση στην επόμενη φάση της σχετικής σταθεροποίησης.

Αυτή η ξαφνική και ταυτόχρονη λύσσα για ρευστοποίηση τίτλων οδηγεί σε τέτοια αποστράγγιση κεφαλαίων τις πιο αδύναμες χώρες ή τις σχετικά πιο αδύναμες επιχειρήσεις στις ισχυρές χώρες ώστε ξεκινάει ο συνηθισμένος καταστροφικός κύκλος της κρίσης. Εκεί που αποσύρονται τα κεφάλαια αρχίζουν γρήγορα οι παραγωγικές κρίσεις και οι πτωχεύσεις που με τη σειρά τους παρασύρουν

προς τα κάτω την παγκόσμια παραγωγή. Αποτέλεσμα να δυναμώνει η χρεοκοπία των πιο αδύναμων επιχειρήσεων και κρατών, να εξαθλιώνονται οι μάζες και να μειώνεται η ζήτηση μέσω παραγωγής και κατανάλωσης. Κάποτε βέβαια αυτές οι κρίσεις σταματάνε, αλλά κερδισμένα βγαίνουν τα ισχυρότερα μονοπώλια και κυρίως οι φασισμοί. Αυτό έχει δείξει η ιστορική πείρα.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν φαίνεται ποιο θα είναι το ξετύλιγμα της διαδικασίας της κρίσης που μπήκε σε κίνηση από το Κρεμλίνο. Η παγκόσμια πολιτική και η παγκόσμια οικονομία θα παίζουν κι εδώ το ρόλο τους με έναν τρόπο που μόνο στις γενικές του τάσεις μπορεί να προβλεφθεί.

Είναι γεγονός ότι την ύφεση στη

Ν.Α. Ασία και την Ιαπωνία δεν την έφερε η ρώσικη χρεοκοπία. Αυτή η τελευταία ήρθε μετά. Όμως είναι γεγονός ότι είναι αυτή ακριβώς που μετέτρεψε μια μερική διεθνή ύφεση σε διεθνή χρηματιστηριακή και ίσως σύντομα παραγωγική παγκόσμια κρίση. Είναι κυρίως η ρώσικη χρεοκοπία που χτύπησε το κέντρο του παγκόσμιου καπιταλισμού και μάλιστα πιο πολύ την Γερμανία, δηλαδή την Ευρώπη.

Αυτή η συγκυρία δεν πρέπει να είναι συμπτωματική.

Η ρώσικη στάση πληρωμών δεν είναι μια αναπόφευκτη και αυτόματη χρεοκοπία. Για την ακρίβεια δεν είναι μια χρεοκοπία με όλη τη σημασία της λέξης. Στην ουσία η

συνέχεια στη σελ. 4

ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ!

Την ημέρα της εθνικής γιορτής των Ενόπλων Δυνάμεων και της θρησκευτικής γιορτής της Παναγίας, 15 Αυγούστου, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος, ξεχειλίζοντας από εθνικό φρόνημα μίλησε για τις αλησμόνητες πατρίδες, για τη Μεγάλη Ιδέα, για τους “βάρβαρους της Ανατολής” και για τις εκστρατείες στον μακρινό Πόντο ενώπιον σύσσωμης της πολιτικής ηγεσίας του τόπου. Ήταν εκεί ο πρόεδρος της ελληνικής δημοκρατίας, ο υπουργός Εθνικής Άμυνας και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη λειτουργία του

Χριστόδουλου στην Παναγία Σουμελά στο Βέρμιο.

Ο Στεφανόπουλος μάλιστα μόλις είχε απαγγείλει μέσα στην εκκλησία το “Πάτερ ημών”. Την ημέρα που εκκλησία και πολιτεία έχουν επιλέξει για να επιδείξουν την ενότητα του ελληνικού έθνους και της ορθοδοξίας για τα συμφέροντα της πατρίδας ο Αρχιεπίσκοπος ήρθε να χαλάσει τη γιορτή. Η μέχρι τώρα “διακριτική στήριξη” της εκκλησίας στην πολιτεία μετατράπηκε σε “επιθετικό λόγο” και “μεγαλοϊδεατικό κήρυγμα”, σε θέση εξωτερικής πολιτικής αποφασιστικά αντίθετη με τον “ενδο-

τισμό” της κυβέρνησης. Στο αντιτουρκικό αντιευρωπαϊκό έδαφος που έχει ετοιμάσει το σοσιαλφασιστικό μέτωπο (καραμανλική Ν.Δ., κνίτες του ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ) ο Χριστόδουλος ξεπέρασε τα όρια του και ξέσπασε σε ένα σοβινιστικό παραλήρημα. Άμεση αντίδραση δεν υπήρξε από κανέναν από τους παριστάμενους. Ο Τσοχατζόπουλος δήλωσε λίγες ώρες μετά ότι ο Χριστόδουλος “είναι ελεύθερος να λέει την άποψη του”, ενώ η πρώτη αντίδραση ήρθε μόνο από τον φιλοευρωπαϊκό Κουναλάκη του ΣΥΝ που κατηγορήσε τον Χριστόδουλο για φιλοπόλεμο και

επικίνδυνο λόγο.

Η δήλωση που προκάλεσε τους δημοκράτες ήταν αυτή που έκανε ο Χριστόδουλος όταν ο πρόεδρος του ιδρύματος “Παναγία Σουμελά”, Γιώργος Τανιμανίδης, του παρέδωσε το χρυσό κλειδί της Μονής Παναγίας Σουμελά. Τότε ο Χριστόδουλος είπε ότι “αυτό δίδεται στον προκαθήμενο της Εκκλησίας, με την αξίωση κάποτε να το βάλει εκεί, στην πόρτα της Παναγίας Σουμελιώτισσας, στην Τραπεζούντα του Πόντου”.

Επίσημη ανακοίνωση κόμματος που να διακηρύσσει σε κάθε κα-
συνέχεια στη σελ. 9

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ Μαύρο στο μέτωπο Λαλιώτη-Κόκκαλη-Φωτίου

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας ΒΗΜΑ, η κυβέρνηση, μετά από εισήγηση του ΥΠΕΧΩΔΕ αποφάσισε το κλείσιμο του εργοστασίου των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα μέχρι το τέλος του χρόνου.

Η απόφαση αυτή σύμφωνα με το άρθρο, πάρθηκε στα πλαίσια της ενίσχυσης του υποψήφιου δημάρχου του Πειραιά Φωτίου και είναι σύμφωνη με το παλιό σχέδιο του Λαλιώτη για τη λεγόμενη "ανάπλαση" της Δραπετσώνας.

Θα θυμούνται οι αναγνώστες μας, από παλιότερα άρθρα της εφημερίδας μας, πως η περιβόητη ανάπλαση δεν είναι τίποτα άλλο από το χτύπημα της βιομηχανίας

της Δραπετσώνας με κεντρικό στόχο το σημαντικό εργοστάσιο των Λιπασμάτων.

Κόντρα σε αυτό το σχέδιο του σαμποταριστή της βιομηχανίας Λαλιώτη, η ΟΑΚΚΕ μαζί με το σωματείο των εργαζομένων στο εργοστάσιο, συγκρότησαν την Επιτροπή για τη σωτηρία των Λιπασμάτων και εδώ και ένα χρόνο περίπου δίνουν τη μάχη για το κράτημα του εργοστασίου.

Η πάλη αυτή είχε σαν συνέπεια να λειτουργεί σήμερα το εργοστάσιο χωρίς οικονομικά προβλήματα, αλλά και με την υποστήριξη του λαού της γειτονιάς, που εκφράστηκε μέσα από το μάζεμα χιλιάδων υπογραφών.

Οι συνεχόμενες καμπάνιες της

Επιτροπής ανέτρεψαν σε σημαντικό βαθμό την ψευτο-οικολογική προπαγάνδα ενάντια στο εργοστάσιο, που είχαν εξαπολύσει οι κάθε είδους εχθροί της βιομηχανίας και έχει σήμερα δημιουργήσει όλους εκείνους τους όρους για την ανατροπή της νέας επίθεσης.

Όμως είναι βασικό για τη νικηφόρα πορεία αυτού του αγώνα να κατανοηθεί με ακρίβεια ο πολιτικός χαρακτήρας και το βάθος της νέας επίθεσης.

Όπως γράφουμε σε άλλο άρθρο για τη επίθεση του μαύρου μετώπου συνολικά στον Πειραιά, τα Λιπάσματα αποτελούν το τελευταίο οχυρό της βιομηχανίας της πόλης.

Το μέτωπο Κόκκαλη-Λαλιώτη-

Φωτίου, έχοντας εξασφαλίσει την πλήρη υποστήριξη συνολικά της Κυβέρνησης, δεν μπορεί να προχωρήσει τα σχέδιά του αν δεν ανατρέψει αυτό το οχυρό.

Οι δημοτικές εκλογές στον Πειραιά είναι η συγκεκριμένη μάχη που δίνει αυτό το μέτωπο για την εδραίωση της κυριαρχίας του. Αυτό σημαίνει πως οι πολιτικές αποφάσεις που παίρνονται για την ενίσχυση αυτού του μετώπου δεν είναι λόγω απλά για την εξαπάτηση των ψηφοφόρων, αλλά βρίσκονται στην κατεύθυνση υλοποίησης των αντιβιομηχανικών σχεδίων του.

Η καταστροφή της βιομηχανίας και η μετατροπή συνολικά του Πειραιά σε ένα δήθεν "Σίτυ" πα-

ροχής ναυτιλιακών υπηρεσιών κάτω από τον πλήρη έλεγχο του Κόκκαλη είναι ο στόχος του μαύρου μετώπου.

Η ανατροπή αυτών των σχεδίων είναι καθήκον του εργατικού κινήματος και όλων των δημοκρατών της πόλης. Οι εργάτες των Λιπασμάτων βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα και μπορούν να έχουν στο πλευρό τους όλο τον δημοκρατικό λαό της Δραπετσώνας και του Πειραιά.

Μπορούν για άλλη μια φορά να σταθούν φραγμός στα σχέδια της αντίδρασης, δίνοντας τη μάχη για την ανάπτυξη και τη δημοκρατία.

Αυτό που τώρα χρειάζεται είναι η αποφασιστικότητα και η αταλάντευτη στάση της Επιτροπής.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΠΟΥΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΚΚΑΛΗ-ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Όποιος προσπαθεί να αναλύσει το ζήτημα της πώλησης της Ιονικής από την καθαρή οικονομική σκοπιά δεν θα μπορέσει παρά να φτάσει στο επιφανειακό συμπέρασμα, πως τον διαγωνισμό τον ακύρωσε η ενότητα των δύο υποψηφίων αγοραστών, Λάτση και Κωστόπουλου, για να πέσει η τιμή πώλησης των μετοχών της τράπεζας.

Μια τέτοια εκτίμηση, όση δόση αλήθειας και αν έχει ως προς τη συγκεκριμένη μορφή που πήρε η αποτυχία του διαγωνισμού, δεν μπορεί να εξηγήσει το πλέγμα της πολιτικής και οικονομικής σύγκρουσης που παίζεται γύρω από το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της Ιονικής.

Ο Παπαντωνίου και το φιλοευρωπαϊκό οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης σωστά είχαν χαρακτηρίσει την πώληση της Ιονικής σαν τη "φρεγάδα των ιδιωτικοποιήσεων".

Γιατί μια τέτοια πώληση άνοιγε το δρόμο συνολικά σε έναν στοιχειώδη εκσυγχρονισμό της οικονομίας και δεν μπορεί παρά να ήταν αποτέλεσμα μιας άγριας πάλης σε όλα τα επίπεδα με τις αντιευρωπαϊκές δυνάμεις.

Η παραπάνω τοποθέτηση για την αποτυχία του διαγωνισμού θα εξηγούσε ολόπλευρα τα ζητήματα, μόνο στο βαθμό που η αστική τάξη ήταν ενωμένη στον ευρωπαϊκό, πολιτικό και οικονομικό προσανατολισμό και ο ανταγωνισμός των διαφόρων τμημάτων της δεν αμφισβητούσε αυτά τα πλαίσια του προσανατολισμού της.

Όμως αυτό που χαρακτήρισε και χαρακτηρίζει την ιδιωτικο-

ποίηση της Ιονικής αλλά και συνολικά την οικονομία της χώρας δεν είναι η ενότητα στον προσανατολισμό της αστικής τάξης, αλλά η σύγκρουση μέσα στα πλαίσια της, με την επίθεση των φιλορώσικων τμημάτων μέσω του οικονομικού σαμποτάζ και της καταστροφής κάθε προσπάθειας ανάπτυξης.

Σε αυτή την περίοδο, η ταχτική των ρωσόδουλων τμημάτων της αστικής τάξης είναι να χρησιμοποιούν την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων στο δυνάμωμα του οικονομικού σαμποτάζ.

Εδώ η ταχτική τους είναι διπλή.

Από τη μια χρησιμοποιούν την κρατική και συνδικαλιστική γραφειοκρατία για το σαμποτάρισμα των ιδιωτικοποιήσεων τόσο στην πολιτική όσο και στην οικονομία, και από την άλλη, μέσω ιδιαίτερα του Γκακεμπίτη Κόκκαλη, προσπαθούν να πάρουν στα χέρια τους κάθε τι που ιδιωτικοποιείται για να το καταστρέψουν.

Στην Ιονική χρησιμοποίησαν τον κρατικιστή γραφειοκράτη Μαρκάκη για να χτυπήσουν σε πρώτη φάση την ευρωπαϊκή πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, τους πολιτικούς της εκφραστές μέσα στην κυβέρνηση, αλλά και από οικονομική άποψη την ίδια την τράπεζα.

Στη φάση του διαγωνισμού πιστεύουμε πως παίχτηκε ένα περίπλοκο παιχνίδι που οδηγεί σε μια "ρώσικη" ιδιωτικοποίηση.

Μια ιδιωτικοποίηση δηλαδή που θα χτυπήσει τις φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις και θα δώσει την Ιονική στα χέρια των ρωσόδουλων τμημάτων της αστικής τάξης και συ-

γκεκριμένα στον Κόκκαλη.

Βασικό σε αυτό το σχέδιο ήταν να χτυπηθεί η ραγδαία είσοδος του Λάτση που έδινε ένα μεγάλο αέρα τόσο στον Παπαντωνίου, όσο και ευρύτερα στη σταθεροποίηση της φιλοευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής.

Αυτό το χτύπημα δόθηκε με την αποτυχία του διαγωνισμού. Όλα τα πυρά από το σύνολο των πολιτικών κομμάτων, αλλά και από μέσα από την κυβέρνηση δόθηκαν στον Παπαντωνίου, ενώ έντονα μήκε το θέμα της παραίτησής του. Και αυτό γιατί έσπασε το μέτωπο με τον Λάτση που είχε ξεκινήσει με την πώληση της τράπεζας Κρήτης και από τον οποίο ο Παπαντωνίου προσδοκούσε το υψηλό τίμημα των 220 δις κάτι που θα τον γλύτωνε από τις φωνές και τις πιέσεις για το "ξεπούλημα" της Ιονικής.

Σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου ο Λάτσης άλλαξε γνώμη την τελευταία στιγμή και ίσως αυτό έγινε σε συμφωνία με τον Κωστόπουλο που δεν έδωσε καθόλου προσφορά.

Ποιός είναι ο ρόλος του Κωστόπουλου σε αυτή την υπόθεση;

Πρόσφατα ανακοινώθηκε η σύσταση της εταιρίας Ινφροσπóρτ από τον Κόκκαλη και τον Κωστόπουλο σε ποσοστό 50% από τον καθένα. Η εταιρία αυτή έχει σαν στόχο να πάρει έργα των Ολυμπιακών αγώνων αλλά και την παροχή πάσης φύσης υπηρεσιών πληροφορικής στο χώρο του αθλητισμού.

Έχουμε δηλαδή ένα μέτωπο Κόκκαλη-Κωστόπουλου το οποίο δεν μπορεί παρά να είναι ευρύτε-

ρο, οπότε και να έχει σχέση και με τη Ιονική.

Έτσι άλλωστε δουλεύει ο Κόκκαλης. Αξιοποιώντας την πολιτική του δύναμη μέσα από την κυβέρνηση, μπαίνει παντού προσφέροντας τις πολιτικές του διασυνδέσεις και έτσι προσπαθεί να ελέγξει όλη την οικονομική ζωή της χώρας.

Αυτό το μέτωπο Κόκκαλη-Κωστόπουλου είναι που κατά τη γνώμη μας χτύπησε το διαγωνισμό, τραβώντας ίσως τον Λάτση σε μια συμφωνία για κατέβασμα της τιμής της Ιονικής στον επόμενο διαγωνισμό. Ίσως αυτό το μέτωπο να ευθύνεται και για τις προβοκατόρικες προσφορές φάντασμα των 300 και 280 δις για να φανεί ακόμα μικρότερη η προσφορά Λάτση, και να αποκλείεται κάθε υπαναχώρηση της κυβέρνησης από τις αρχικές

της εξαγγελίες.

Έτσι χτύπησε πολιτικά τον Παπαντωνίου και την ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική, αλλά και από την άλλη ετοιμάζεται να πάρει στα χέρια του την Ιονική σε τιμή που αυτό θα καθορίσει, έχοντας με αυτό τον τρόπο σπρώξει τον Παπαντωνίου ενάντια στον Λάτση που τον έκθεσε.

Σε αυτή τη φάση πίσω από κάθε ιδιωτικοποίηση, είτε αυτή είναι στην Ιονική, είτε στον ΟΛΠ, είτε στη διώρυγα της Κορίνθου, βρίσκεται το πιο ξενόδουλο και καταστροφικό κεφάλαιο για τον τόπο, αυτό του πρώην πράκτορα της Στάζι Κόκκαλη. Και αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα σήμερα για τη χώρα.

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά στοιχειώδης δημοκρατική και αναπτυξιακή κατεύθυνση μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο στην οικονομία και στην πολιτική κυριαρχεί μέρα με τη μέρα όλο και πιο πολύ αυτό το μαύρο ρωσόδουλο κεφάλαιο.

Ένα κεφάλαιο που αντλεί τη δύναμή του μέσα από μια κυβέρνηση υποταχτική σε αυτό και στην στρατηγική του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείτε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15θήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 10010 Αθήνα
Τηλ./Φαξ 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΕΚΑΨΕ ΤΑ ΔΑΣΗ

Για χρόνια ολόκληρα οι σοσιαλ-φασίστες έκαιγαν την Αττική και την Ελλάδα ολόκληρη δίχως να γίνεται αντιληπτό ότι επρόκειτο για πολιτικούς εμπρησμούς. Η γενική θέση που είχε επικρατήσει μέσα στον πληθυσμό και σε όλες τις τάξεις ήταν ότι οι εμπρησμοί είναι δουλειά των οικοπεδοφάγων.

Σε όλο αυτό το διάστημα η Ο-ΑΚΚΕ επέμενε ότι οι εμπρησμοί των δασών ήταν προϊόν πολιτικού σαμποτάζ. Στόχος των εμπρηστών ήταν να αποσταθεροποιήσουν πολιτικά τη χώρα δίνοντας χτυπήματα στα σχετικά πιο προοδευτικά τμήματα της αστικής τάξης που βρίσκονται κάθε φορά στην εξουσία. Μέσα από την αστική τάξη μια τέτοια εκτίμηση δεν υπήρχε ως τα χθες πέρα από την οξυδερκή διαπίστωση ενός υπουργού του Μητσούτση, τον Κατσιγιάννη, ότι οι εμπρησμοί ήταν έργο μιας 17 Νοέμβρη των δασών. Αυτή η θέση εννοείται γελοιοποιήθηκε τότε στα γρήγορα από τα κνιταριά και τους αφελείς δημοκράτες.

Η πρώτη φορά που η εκτίμηση για πολιτικό εμπρησμό μπήκε στην πλατεία ημερήσια διάταξη και άρχισε να ζυμώνεται στο λαό και στην κορυφή της πολιτικής εξουσίας ήταν τώρα στο φετινό Αύγουστο του '98 όπου το πολιτικό εργαλείο του εμπρησμού χρησιμοποιήθηκε από τους σοσιαλφασίστες σε τέτοια έκταση, με τέτοια ένταση και τόσο εξειδικευμένα.

Όταν λέμε εξειδικευμένα εννοούμε ότι αυτή τη φορά οι εμπρηστές δεν είχαν στόχο να εκθέσουν γενικά μια κυβέρνηση, ή να σαμποτάρουν γενικά μια πλουτοπαραγωγική πηγή. Στόχος τους ήταν να εξοντώσουν δύο συγκεκριμένους υπουργούς, τον Ρωμαίο και τον Τζουμάκα και βασικά τον δεύτερο, που ήταν πιο ευάλωτος από κάθε άποψη, αλλά και που ήταν ο κύριος στόχος τους από την εποχή που αυτός αντιπαρατάχθηκε με σθένος στα απανωτά πραξικοπήματα της συμμαχίας Πατάκη - Μπούτα για λογαριασμό όλου του σοσιαλφασιστικού μπλοκ.

Πηγαίνοντας με λύσσα ως την άκρη της αυτή την εκστρατεία των πυρκαγιών, οι πολιτικοί εμπρηστές της ομαλότητας προκάλεσαν για πρώτη φορά μέσα στις μάζες την υποψία του πολιτικού μη οικοπεδοφαγικού εμπρησμού. Όμως αυτή η υποψία μόνο που γεννήθηκε στις φετινές πυρκαγιές. Η κυρίαρχη άποψη παραμένει ακόμα η λαθεμένη ότι οι εμπρησμοί είναι δουλειά οικοπεδοφάγων. Άλλωστε το πολιτικό σχέδιο των εμπρηστών - σοσιαλφασιστών στηριζόταν ακριβώς σε αυτή τη λαθεμένη αντίληψη των μαζών και αυτήν καλλιεργούσε σε όλη τη διάρκεια της επίθεσης, ότι δηλαδή οι εμπρησμοί είναι δουλειά των οικοπεδοφάγων.

Το πολιτικό σενάριο που είχαν καταστρώσει οι ρωσόδουλοι ήταν το εξής απλό: οι οικοπεδοφάγοι βάζουν τις φωτιές επειδή ο Τζουμάκας έφτιαξε ένα νομοσχέδιο που νομιμοποιεί την καταπάτηση των δασών. Άρα το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί και ο Τζουμάκας να πέσει σαν πολιτικά υπεύθυνος του κύματος των εμπρησμών. Αυτό ήταν το γενικό τροπάρι ψευτοΚΚΕ,

ΝΔ, ΔΗΚΚΙ, ΣΥΝ, δηλαδή όλης της κνίτικης και κρυφοκνίτικης κομπανίας. Τύπος, τηλεόραση, ραδιόφωνα τις μέρες της επίθεσης μνηρκαζαν αυτή τη θέση. Αυτή ήταν η κύρια πλευρά του σεναρίου που αφορούσε την αιτία των πυρκαγιών. Η δευτερεύουσα πλευρά του σενάρειου αφορούσε το μη έγκαιρο σβήσιμο των πυρκαγιών και είχε κύριο στόχο τον Ρωμαίο. Ο Ρωμαίος μαζί με τον Τζουμάκα, κατηγορείται ότι ήταν συνυπεύθυνος για το νόμο που ανέθετε την δασοπυρόσβεση στην Πυροσβεστική και την έπαιρνε από τα χέρια του σώματος των δασοπυροσβεστών. Οι φωτιές δεν έσβηναν επειδή δήθεν είχαν φύγει από τη μέση οι δήθεν έμπειροι δασοπυροσβέστες πριν προλάβει το Πυροσβεστικό σώμα να εκπαιδευτεί στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών.

Τα παπαγαλάκια - σχολιαστές των σταθμών και των εφημεριδών δεν είχαν μπει στον κόπο να μάθουν ούτε για το νομοσχέδιο Τζουμάκα, ούτε γι' αυτές τις αλλαγές στην δασοπυρόσβεση και συντονίστηκαν γρήγορα με το κυρίαρχο πολιτικό ρεύμα της στιγμής, που το φτιάχνουν αμέσως μόλις ενωθούν τα ρώσικα και φιλορώσικα κόμματα και φράζεις. Έτσι έμεινε για μέρες μέσα στους καπνούς και τις στάχτες η εντύπωση ότι ο Τζουμάκας καίει τα δάση και ο Ρωμαίος δεν μπορεί να σβήσει τις φωτιές.

Σε τέτοιες περιπτώσεις βομβαρδισμού με μια συντονισμένη θέση από όλα τα ΜΜΕ ο λαός δυσκολεύεται να δει καθαρά και η θέση περνάει, όσο και αν τα γεγονότα είναι κραυγαλέα. Εκείνες λοιπόν τις ώρες ήταν δύσκολο να δει κανείς ποια οικοπεδοφαγική αξία έχουν οι φωτιές στην κορυφή του Όλυμπου και του Ταύγετου (που ήταν οι πιο μεγάλες φωτιές) ποια οικοπεδοφαγική αξία είχε ο εμπρησμός του περιβάλλοντος της Ακρόπολης στα τέλη του Ιούλη, ποια αξία ακόμα είχε το κάψιμο όλης της Πεντέλης που ρίχνει κατακόρυφα την αξία κάθε οικοπέδου που βρίσκεται στο κέντρο ενός καρβουνιασμένου βουνού. Ακόμα πιο δύσκολο ήταν για την άμεση εμπειρία του λαού να διακρίνει την παράξενη ιδιομορφία των χιλιάδων πυρκαγιών σε ένα μόνο μήνα (Ιούλιο) που ξέσπασαν ταυτόχρονα στο ίδιο μέτωπο φωτιάς και την ίδια στιγμή με άλλα μέτωπα σε όλη την Ελλάδα, έτσι ώστε οι δυνάμεις της πυρόσβεσης να διασπώνται σε πρωτοφανή βαθμό. Αυτή η ομοβροντία μόνη της μαρτυρούσε κεντρικό σχέδιο και κεντρικό σχέδιο οικοπεδοφαγικού εμπρησμού δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο **πολιτικό κεντρικό σχέδιο εμπρησμού**.

Έτσι έμεινε για μέρες η κραυγή της οικοπεδοφαγίας και ο Τζουμάκας βρισκόταν σε απελπιστική θέση και καθώς ήταν και ανίκανος να καταλάβει από πού του ερχόταν και είχε σχεδόν εξαφανιστεί.

Εκείνος που τον έβγαλε από τη δύσκολη θέση ήταν ο Ρωμαίος, που γρήγορα κατάλαβε ότι επρόκειτο για πολιτικούς εμπρησμούς βάσει σχεδίου. Ήδη υπήρχαν πολλές

συλλήψεις (26), πρώτη φορά τόσες πολλές, χαρακτηριστικών τύπων, όπως δασοφυλάκων και ακροδεξιών αλλά και πολλών λούμπεν στοιχείων. Το σφασιστικό μπλοκ κατάφερε να ρίξει στάχτη στα μάτια του κόσμου και να αθώσει πολιτικά τους εμπρηστές σαν τρελούς, περιέργους, πυρομαχικές κ.λπ. Κι όμως συνετέλεθησαν τρεις δασοπυροσβέστες (Ελευθεροτυπία 19 Αυγούστου) και ένας ακροδεξιός στην Ηλεία, ο Γ. Αναςτασόπουλος που ομολόγησε 4 Αυγουστιανός και ομολόγησε ότι αυτός έβαλε τις φωτιές στην ορεινή Ηλεία. Ο ίδιος υπέδειξε σαν συνεργούς του έναν Πρόεδρο Κοινότητας (Καλιδόνας) και έναν υπάλληλο του δασαρχείου Κρεστένων (Ελευθεροτυπία 13 Αυγούστου). Μετά από αυτή την ομολογία η ΝΔ βγήκε να υπερασπίσει τον Πρόεδρο της κοινότητας και τον δασικό υπάλληλο ενώ ο Αναστασόπουλος δασκαλεύτηκε να αποσύρει την αρχική του ομολογία και να την εξηγήσει με "πολιτικές πιέσεις" που δέχτηκε.

Πραγματικά μέχρι τις 13 Αυγούστου είχε αρχίσει να γίνεται σε πολλούς αντιληπτό ότι κάτι παράξενο συμβαίνει. Οι εμπρηστές είχαν αποχαλινωθεί. Φωτοβολίδες σε απάτητα δάση, φιδάκια εντομοαπωθητικά με εύφλεκτη βάση, τενεκέδες βανζίνης, φωτιές που έμπαιναν σε μέρη όπου είχε ήδη σβήσει η φωτιά δίχως να πρόκειται για αναζωπύρωση, εκατοντάδες μέτωπα ταυτόχρονα σε όλη την Ελλάδα. Ο κόσμος άρχισε να κυνηγάει τους εμπρηστές και οι συλλήψεις δυνάμωσαν ξαφνικά. Άρχισαν να φτιάχνονται αυθόρμητα ομάδες περιφρούρησης, αφού οι

εμπρηστές άρχισαν να βάζουν φωτιά ακόμα και στις αυλές των σπιτιών εντός σχεδίου.

Σε αυτό το σημείο η αμήχανη και θλιβερή ως τότε κυβέρνηση, συνήλθε. Ο υπουργός εσωτερικών Παπαδόπουλος έκανε γενική κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού, ζήτησε διεθνή βοήθεια και κυρίως, οργάνωσε μικτές στρατιωτικές περιπόλους σε όλα τα δάση της χώρας και απαγόρευσε σε πολλές δασικές περιοχές την κυκλοφορία. Ήδη ο αρχηγός της Πυροσβεστικής κατηγορούσε τη "Χρ. Αυγή" για τους εμπρησμούς (και τους Αμερικάνους!) που φανταζόταν ότι καθοδηγούν τη "Χρ. Αυγή", ενώ άρχισε να κάνει δειλά το δρόμο της η θέση για πολιτικούς εμπρησμούς. Εδώ η πολιτική καθυστέρηση και κάτω στο λαό και πάνω στην εξουσία αποφάνθηκε γρήγορα: "Οι Τούρκοι!". Η σοβινιστική ΚΥΠ διέρρευσε από πάνω στοιχεία ότι είναι οι Τούρκοι. Πρώτος τόχαψε ο Γιαννόπουλος, ενώ το είχε πρωτοπεί και ο Τζουμάκας για να σώσει το τομάρι του. Ξαφνικά βρέθηκε εμπρηστής από την ΚΥΠ ένας Τούρκος που τον εμφάνισε με καμάρη η "Αυριανή". Αποδείχτηκε όμως ότι ήταν ένα ηγετικό στέλεχος του ΤΚΡ (μ-λ) και έπεσε το γέλιο της αρκούδας. Το κόμμα αυτό έχει μια άθλια πολιτική τακτική στην Τουρκία αλλά ποτέ δεν θα καταπιανόταν με εμπρησμούς στην Ελλάδα.

Ασφαλώς ο κόσμος θα πίστευε ότι είναι οι Τούρκοι οι εμπρηστές αν αυτή ήταν κεντρική θέση του σοσιαλφασισμού. Και ίσως στο μέλλον αυτό να επιχειρηθεί. Όμως τώρα οι σοσιαλφασίστες είχαν στόχο τον Τζουμάκα και όχι την

Τουρκία. Έτσι διάλεξαν μια άλλη λύση. Να αναδιπλωθούν. Οι νέες αναπόφευκτες συλλήψεις δασικών, ακροδεξιών και λούμπεν που έρχονταν θα έφταναν ως τους ίδιους. Έτσι αποφάσισαν να σταματήσουν τους εμπρησμούς ξαφνικά όπως τους άρχισαν. Οι δυνατοί βοριάδες συνεχίστηκαν όλο τον Αύγουστο, αλλά οι φωτιές σταμάτησαν. Τότε ο Τζουμάκας βγήκε από το καβούκι του, βρήκε το χαμένο του ηθικό και άρχισε να μιλάει στα κανάλια για να υπερασπίσει το νομοσχέδιό του. Όμως ήταν αργά. Οι εντυπώσεις είχαν μείνει. Η θέση του είχε αδυνατίσει. Οι σοσιαλφασίστες είχαν κάνει μια καλή πολιτική επένδυση για το μέλλον.

Πραγματικά λίγοι είχαν προσέξει ότι το νομοσχέδιο Τζουμάκα δεν έχει τίποτα το οικοπεδοφαγικό. Πρόκειται μόνο για ένα νομοσχέδιο που νομιμοποιεί ζωντανούς και πυκνοκατοικημένους οικισμούς που είναι διαμορφωμένοι σαν τέτοιοι εδώ και 25 χρόνια. (1975) καθώς και μεγάλες βιομηχανικές εγκαταστάσεις και αγροτικές καλλιέργειες (δενδροκομικές και άλλες). Η γραφειοκρατία στο όνομα της προστασίας ανύπαρκτων δασών εμποδίζει κάθε οικιστική, βιομηχανική και αγροτική ανάπτυξη. Το νομοσχέδιο Τζουμάκα προσδιορίζει τα πραγματικά δασικά όρια. Εκείνο που λείπει είναι μόνο ένα κτηματολόγιο. Όμως οι κνίτες δεν θέλουν ούτε δάση, ούτε κτηματολόγιο. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να τσακίσουν τη ζωή, την βιομηχανία και κάθε ανάπτυξη στο όνομα δήθεν του δάσους.

Αυτά σε ότι αφορά το νομοσχέδιο για τα δάση όπου ο σφασισμός έκανε και κάνει την μεγαλύτερη φασαρία.

Σε ότι αφορά όμως το ζήτημα της δασοπυρόσβεσης εκεί Ρωμαίος και Τζουμάκας είναι ισχυροί. Γι' αυτό μόνο η ακροδεξιά καραμανλική φράξια που απευθύνεται στη μεγαλύτερη καθυστέρηση έβαλε ζήτημα δασοπυρόσβεσης.

Η κατάργηση των δασοπυροσβεστών σαν επικεφαλής της κατάσβεσης (μέγαντας όμως σαν βοηθητικό σώμα της Πυροσβεστικής) ήταν μια αναγκαία μεταρρύθμιση. Οι δασοπυροσβέστες ήταν το άντρο του χειρότερου κομματικού ρουσφετιού με τους χιλιάδες έκτακτους κάθε χρόνο που δεν έκαναν τίποτα. Η δασοπυρόσβεση του Υπ. Γεωργίας ήταν άντρο τεμπελιάς, ανικανότητας και διαφθοράς. Αυτό το άντρο έγινε έξαλλο με την απώλεια των προνομίων του στην τεμπελιά και το ρουσφέτι. Οι χειρότεροι από αυτούς αποτέλεσαν την κοινωνική βάση του τελευταίου πρωτοφανούς κύματος εμπρησμών. Αυτή είναι η καθεαυτή πλατεία κοινωνική βάση του σοσιαλφασισμού: η διεφθαρμένη και ανίκανη μικρομεσαία γραφειοκρατία. Η ιστορική ακρίδα της Ελλάδας. Αυτή όταν χάνει τα προνόμια της καταφεύγει στο σαμποτάζ και τη βία. Τέτοια είναι η φύση των εμπρηστών του φετινού Αυγούστου. Τέτοια είναι η φύση των "εμπρηστών" καθηγητών και τέτοια η φύση των Μαρκκάκηδων και των Σταμούλων. Αυτή είναι η μεγάλη συμμορία που ετοιμάζεται να αλυσοδέσει και να ματώσει αυτό το λαό.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο της αφίσσας που κόλλησε η ΟΑΚΚΕ στους τοίχους της Αθήνας στη διάρκεια των εμπρησμών του Αυγούστου:

ΟΙ ΕΜΠΡΗΣΜΟΙ: ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Οι εμπρηστές που καίνε αυτές τις μέρες την Ελλάδα κατά κανόνα δεν είναι οικοπεδοφάγοι. Δεν υπάρχουν οικοπέδα στις κορφές του Όλυμπου και του Ταύγετου, ούτε στο χώρο της Ακρόπολης. Όσο για την Αττική μόνο ένας ηλίθιος θα έκαιγε όλη την Πεντέλη για να αξιοποιήσει ένα οικόπεδο που μετά τη φωτιά θα βρισκόταν στη μέση ενός καραφλού βουνού.

Ο πρωτοφανής αριθμός των 2700 εμπρησμών μέσα σε λίγες μέρες και η ταυτόχρονη εκδήλωσή τους σε πολλά μέτωπα μιλάνε για γενικό σχέδιο, δηλαδή για πολιτικό εμπρησμό.

Εδώ και χρόνια είναι σε εξέλιξη ένα σχέδιο πολιτικής ανώμαλίας για την ανακοπή της ευρωπαϊκής και δημοκρατικής πορείας της Ελλάδας που περιλαμβάνει το οικονομικό σαμποτάζ και την πολιτική προβοκάτσια. Στα πλαίσια αυτού του σχεδίου δυναμώνουν τα τελευταία χρόνια οι εμπρησμοί των δασών.

Φέτος ο πόλεμος αυτός έχει κλιμακωθεί. Οι εμπρηστές έχουν σαν άμεσο στόχο τους να αποδυναμώσουν τους φιλοευρωπαϊκούς θύλακες της κυβέρνησης Σημίτη πλήττοντας δύο υπουργούς που εμπλέκονται στο ζήτημα των δασών και της πυρόσβεσης, τους Ρωμαίο και Τζουμάκα.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι βασικοί αντιευρωπαϊκές δυνάμεις (Καραμανλική ΝΔ, ψευτοΚΚΕ, ηγεσία ΣΥΝ) μιλούν μόνο για οικοπεδοφάγους και καθόλου για πολιτική δολιοφθορά, δεν δίνουν σημασία στις πρωτοφανείς απειλές των εμπρηστών, δεν ζητούν σύλληψη και παραδειγματική τιμωρία τους, καλύπτουν με σιωπή το τεράστιο γεγονός της σύλληψης ήδη δύο δασικών υπαλλήλων εμπρηστών, δεν καλούν σε κινητοποίηση το λαό για την περιφρούρηση των δασών και το σβήσιμο των πυρκαγιών, αλλά ζητούν αποκλειστικά παραίτηση υπουργών. Έτσι αντικειμενικά ευνοούν τους στόχους των εμπρηστών.

Από την άλλη μεριά και ενώ μαίνεται αυτή η επίθεση η διασπασμένη κυβέρνηση Σημίτη αποδείχεται ανίκανη και να καταλάβει και να αντιδράσει. Δεν κάνει γενική κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού, δεν έχει φροντίσει για την προμήθεια πυροσβεστικών μέσων και δεν αξιοποιεί τον θελοντισμό του πληθυσμού.

Έτσι και η χώρα καταστρέφεται και οι εμπρηστές θριαμβεύουν. Σε τέτοιες στιγμές ο λαός δεν πρέπει να περιμένει τη σωτηρία του από έναν κρατικό μηχανισμό που βυθίζεται. Πρέπει να στηριχθεί κύρια στις δικές του δυνάμεις. Πρέπει να συγκροτήσει παντού ομάδες περιφρούρησης των δασών, να επέμβει στην αρχή της φωτιάς και να κυνηγήσει τους εμπρηστές.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΡΟΙ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

ρώσικη ολιγαρχία, δηλαδή το ρώσικο κρατικομονοπωλιακό, στρατιωτικο-ενεργειακό συγκρότημα, πήρε μια πολιτική απόφαση να μην εξυπηρετεί το χρέος της. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι πάσχει παραγωγικά. Από πουθενά δεν φαίνεται ότι δεν έχει οικονομική ισχύ. Αυτή η συμμορία που διοικεί τη Ρωσία ξεδιπλώνει τους αγωγούς του πετρελαίου και του φυσικού αερίου σ' όλη την Ευρώπη, στέλνει δορυφόρους στο διάστημα και παράγει και εξάγει τα πιο τέλεια όπλα στον πλανήτη. Αυτή η συμμορία δεν πληρώνει τους υπαλλήλους του κράτους της, συχνά και τους εργάτες της, αλλά ζει από τη διεθνή και εσωτερική ληστεία. Σε ότι αφορά τη διεθνή ληστεία αυτή επιτυγχάνεται κυρίως μέσα από τον διεθνή δανεισμό. Αυτή η τελευταία στάση πληρωμών έγινε αφού αυτά τα καθάρματα είχαν μασήσει σε λίγες μέρες 4 δις δολάρια από τα 22 δις που τους έδωσε πρόσφατα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αμέσως μετά δηλώνουν ότι δεν πληρώνουν και οδηγούν σε κρίση τους πιστωτές τους.

Η ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ "ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ"

Και αυτοί οι τελευταίοι τι κάνουν; Μα ότι κάνουν ως τώρα. Σκέφτονται να τους ξαναδώσουν λεφτά. Όχι πια σαν ιδιώτες τραπεζίτες. Αυτή η βλακεία τελείωσε. Αλλά σαν κράτη και σαν Δ.Ν.Τ.

Ως τα τώρα δάνειζαν τη Ρωσία επειδή έχασαν το παραμύθι του Κρεμλίνου ότι η ιδιωτικοποιήσεις στη Ρωσία έβαζαν τη χώρα αυτή στο δρόμο του δυτικού καπιταλισμού, δηλαδή στο δρόμο της ελεύθερης αγοράς και της αστικής δημοκρατίας. Τώρα προσγειώθηκαν άσχημα και αρχίζουν να καταλαβαίνουν ότι η ρώσικη διαδικασία ιδιωτικοποίησης είναι μόνο αρπαγή της κρατικής περιουσίας από την πανίσχυρη κλασική σοσιαλφασιστική νομενκλατούρα. Αυτή η ιδιωτικοποίηση είναι συγκέντρωση του ρώσικου πολεμικού μονοπωλιακού καπιταλισμού και όχι διάχυση του κρατικού κεφάλαιου μέσα σε μια ανύπαρκτη ελεύθερη αγορά.

Αυτή η αρπακτική νέα μονοπωλιακή ολιγαρχία κάνοντας στάση πληρωμών ξέρε ότι βυθίζει τη Δύση σε κρίση. Και ξέρε ακόμα ότι η Δύση σαν διεστραμμένη μαϊτρέσσα θα της δώσει κι άλλα λεφτά. Η ολιγαρχία χτύπησε ακριβώς επειδή είχε εγκατασταθεί η ύφεση στην Άπω Ανατολή και ήξερε ότι θα ξετρελάνει από πόνο και πανικό τα δυτικά χρηματιστήρια, αν χτυπούσε κι αυτή την ίδια στιγμή. Στήριξε λοιπόν το όπλο της στον κρόταφο του δυτικού μονοπωλίου και είπε: "Συνεχίστε να

με δανειοδοτείτε γιατί αν καταρρεύσω θα γίνουν δύο πράγματα. Πρώτο θα καταρρεύσετε εσείς οικονομικά και δεύτερο, και το κυριότερο, οι πιο κακοί από μένα ρώσοι εθνοκομμουνιστές θα έρθουν στην εξουσία επικεφαλής ενός εξαγριωμένου λαού και θα κάνουν φασισμό και πόλεμο εναντίον σας με τα εξάαιρετα όπλα μας".

Με αυτό το χτύπημα η ρώσικη ολιγαρχία πετυχαίνει λοιπόν και οικονομική αποσταθεροποίηση (οπότε και πολιτική) της Δύσης, ειδικά της δυτικής Ευρώπης, και νέο πακτωλό χρημάτων για να δυναμώσει το βάρβαρο καθεστώς της και να θρέψει την κοινωνική της βάση: τους νεόπλουτους μαφιόζους με λογαριασμούς στο εξωτερικό.

Οι τσάροι του Κρεμλίνου ακολουθούν με σχολαστικότητα τη συμβουλή του Ταλεϋράνδου: "Αν θέλετε να εξαρτήσετε κάποιον δανειστείτε από αυτόν πάρα πολλά λεφτά. Θα είναι υποχρεωμένος να σας στηρίξει για να πάρει πίσω τα λεφτά του". Αυτή η εξαιρετική συμβουλή είναι δύσκολο να εφαρμοστεί στο σκέλος του πώς θα βρεθεί ένας τέτοιος δανειστής.

Πρέπει να είναι κανείς Τσάρος για να πάρει ένα τέτοιο δάνειο. Τσάρος σήμερα σημαίνει πυρηνικά. Η Ρωσία τράβηξε όλο αυτό το χρήμα από τη Δύση για έναν και μόνο λόγο: γιατί έχει πυρηνικά. Είναι η πυρηνική απειλή και ο κίνδυνος των Ζιουγκάνοφ - Ζιρνόφσκι που έκαναν από την πρώτη στιγμή τα ΔΤΝ να δίνουν αφειδώς δις στη Ρωσία για να βοηθήσουν ηλιθίως τον υποτιθέμενο εκδυτικισμό της. Αυτά τα χρήματα τα πήραν οι δυτικοί από κονδύλια που παλιότερα προορίζονταν για τον τρίτο κόσμο, ιδίως για την Αφρική. Η Δύση πούλησε και με αυτό τον τρόπο τον τρίτο κόσμο για τη Ρωσία.

Τώρα που ο τρίτος κόσμος εξαθλιώνεται ραγδαία και οι φασισμοί συμμαχούν με τους Τσάρους ενάντια στους δυτικούς χρηματιστές, σηκώνοντας την ακόμα πιο ηλίθια σημαία ενάντια στον φιλελευθερισμό. Μα τι φιλελευθερισμός υπάρχει στον διεθνή δανεισμό του Κρεμλίνου; Πόσο φιλελεύθεροι είναι για παράδειγμα οι Γερμανοί τραπεζίτες όταν δανείζουν την κρατικο-γραφειοκρατική κλίκα των σφαγέων της Τσετσενίας;

Δεν υπάρχει κυρίαρχος αστικός φιλελευθερισμός στην εποχή του ιμπεριαλιστικού μονοπωλίου. Ο φιλελευθερισμός στην οικονομία και στην πολιτική είναι μόνο μια δευτερεύουσα, περιστασιακή, ενδιάμεση μορφή της δράσης του μονοπωλίου όχι μόνο στην Ανατολή αλλά και στη Δύση.

Αυτά τα ξέρε καλύτερα το ανατολικό κρατικο-στρατιωτικό μονοπώλιο που παίζει μια εύκολη παρτίδα πόκερ με τους δίχως στρατηγική αντίληψη δυτικούς.

Με αυτό τον τρόπο μετατρέπουν την πολιτική τους υπεροχή σε οικονομική δύναμη.

ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ Ο ΚΛΙΝΤΟΝ

Όλα ήταν καλά υπολογισμένα. Η ώρα που διάλεξαν για το φαντασμαγορικό τους χρεοστάσιο οι Τσάροι, ήταν λίγο πριν την προγραμματισμένη από πολύ καιρό επίσκεψη του δικού τους Κλίντον στη Μόσχα. Πριν αυτός ο πράκτορας τους, αυτός ο νέος Πάλμερστον, πεθάνει από τα προσωπικά πάθη του σαν Πρόεδρος των ΗΠΑ, πρέπει να τον αξιοποιήσουν στο έπακρο. Η προγραμματισμένη συνάντηση Κλίντον - Γιέλτσιν έχει μόνο ένα στόχο: να πείσει ο Κλίντον τους δυτικούς τραπεζίτες να ξανανοιξούν για μια ακόμα φορά το πούγκι τους και να δώσουν λεφτά στην ολιγαρχία.

Για να πετύχει αυτή η δουλειά πρέπει να φανεί ότι ο Γιέλτσιν κινδυνεύει να πέσει (ο υποτιθέμενος φιλοδυτικός) και ότι ο Ζιουγκάνοφ έρχεται ξανά στην εξουσία. Με την κραυγή "έρχόμαστε" που σκηνοθετεί ο ρώσικος θίασος κορυφής εδώ και χρόνια, δύσκολα το ΔΝΤ θα πει "όχι" όσο και νάχουν αδειάσει τα ταμεία του. Η Τζακάρτα και η Μανίλα μπορεί να μην πάρουν μία δραχμή, αλλά η Άγια Ρωσία πρέπει να καταπιεί μερικές δεκάδες δις δολάρια για να "ηρεμώσει".

Αυτός είναι λοιπόν ο πολιτικός και οικονομικός μηχανισμός της διεθνούς οικονομικής κρίσης που μόλις ξέσπασε. Ο βαθύτερος κίνδυνος πάντως είναι αυτή να μετατραπεί σε πολιτική κρίση για την Ευρώπη. Το αδύνατο σημείο είναι η Γερμανία. Το ζήτημα είναι πως θα αναπληρωθούν τα λεφτά που χάνουν οι Γερμανοί τραπεζίτες. Αν το κενό το καλύψει σε ένα μεγάλο μέρος το ΔΝΤ (δηλαδή ο συλλογικός καπιταλιστής και πιο πολύ οι ΗΠΑ) υποχρεώνοντας τη Ρωσία να δώσει ένα μέρος των νέων πιστώσεων στην αναπλήρωση του χρέους προς τη Γερμανία, θα υπάρξει κάποια μετατόπιση της κρίσης για αργότερα. Αν το κενό δεν καλυφθεί, τότε θα το καλύψει το γερμανικό δημόσιο. Αυτό όμως μπορεί να σημαίνει αύξηση του γερμανικού δημόσιου χρέους πάνω από το 3% και αδυναμία συμμετοχής της Γερμανίας στο Ευρώ. Αυτό σημαίνει κρίση της ευρωπαϊκής ενοποίησης και είναι το χειρότερο σενάριο. Γενικά μια ευρωπαϊκή οικονομική κρίση τώρα θα ταρακουνήσει στα σοβαρά το ευρώ πριν καν αυτό ξεκινήσει. Σε αυτό το επίπεδο λοιπόν της ευρωπαϊκής απάντησης θα κριθούν πάνω απ' όλα οι παγκόσμιες εξελίξεις στην εποχή της "κρίσης της βότκα".

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η επίσημη κυβερνητική προπαγάνδα πρόβαλε από την πρώτη

στιγμή τη θέση ότι η χώρα θα πήγαινε θαυμάσια αν δεν είχαμε μια οικονομική κρίση από τα έξω.

Αυτό είναι καθαρό ψέμα. Να μεν η παγκόσμια κρίση χτυπάει τους πάντες, αλλά δεν τους χτυπάει το ίδιο. Γιαυτό μέσα από μια διεθνή κρίση οι δυνατοί δυναμώνουν σχετικά με τους αδύνατους που αδυνατίζουν πολύ περισσότερο.

Ως τα τώρα η ελληνική οικονομία δείχνει αντιδράσεις αδύναμου. Το χρηματιστήριο πέφτει πιο πολύ από τα ευρωπαϊκά και το νόμισμα της επίσης πιέζεται πολύ περισσότερο. Η αιτία βρίσκεται στο ότι οι διεθνείς χρηματιστηριακές προβλέψεις τοποθετούν την Ελλάδα σε ένα επίπεδο περισσότερο αναπτυσσόμενης τριτοκοσμικής, παρά ευρωπαϊκής χώρας και προβλέπουν μεγάλη πτώση των αξιών σε συνθήκες κρίσης. Γιαυτό ρευστοποιούν και μεταφέρουν τα κεφάλαιά τους σε πιο σταθερές περιοχές.

Λέει επίσης η επίσημη προπαγάνδα ότι η υπόθεση της Ιονικής δεν έχει καμία σχέση με τη σημερινή χρηματιστηριακή αδυναμία. Ούτε αυτό είναι σωστό. Η αποτυχία της Ιονικής είναι ο καθρέφτης της ελληνικής αρρώστιας και οφείλεται σε αυτήν την αρρώστια.

Η Ιονική δεν πουλήθηκε ουσιαστικά γιατί κανείς ξένος επενδυτής, δηλαδή η διεθνής αγορά, δεν αγοράζει μια τράπεζα με συνδιαχειριστή έναν Μαρκάκη. Ο όρος ότι η τράπεζα πουλιέται με την κατοχύρωση "των θεσμικών καταχτήσεων των εργαζομένων" σημαίνει ότι "η ηγετική γραφειοκρατική ομάδα Μαρκάκη συμμε-

τέχει στη διοίκηση και στα όργανα άσκησης της διοίκησης της τράπεζας" (σύμφωνα με συνέντευξη του προέδρου της τράπεζας Πειραιώς Μ. Σάλλα στην Ελευθεροτυπία 27 Αυγούστου). Αυτός ο περιορισμός υποβιβάζει την αξία της τράπεζας, πολύ πιο κάτω από τη σημερινή χρηματιστηριακή της τιμή. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση πιεσμένη από το ίδιο πολιτικό ρεύμα που επιτρέπει σε έναν Μαρκάκη να διαλύει τις γενικές συνελεύσεις των μετόχων της Ιονικής δεν μπορούσε να πουλήσει πιο κάτω από την πλασματική χρηματιστηριακή τιμή της τράπεζας. Έτσι υπέκυψε από δύο πλευρές στον αρνητικό πολιτικό συσχετισμό (δυσμενείς όροι πώλησης-ανάγκη για υψηλό τίμημα) και ακύρωσε το διαγωνισμό.

Η κρίση που ξέσπασε στο ελληνικό χρηματιστήριο οφείλεται στο βάθος της στις τριτοκοσμικές διαστάσεις της ελληνικής οικονομίας και η κύρια τέτοια διάσταση είναι η κυριαρχία της διεφθαρμένης και ανίκανης κρατικογραφειοκρατικής ακρίδας στις δημόσιες επιχειρήσεις και η κρατικοδίαιτη νέα ολιγαρχία (πχ Κόκκαλης) που τις απομυζά. Να λοιπόν που η αδυναμία της πούλησης της Ιονικής είναι στο βάθος της τμήμα και τυπική έκφραση της ελληνικής οικονομικής αρρώστιας. Καταλαβαίνει κανείς ότι αυτή η αρρώστια είναι στο βάθος της πολιτική και μάλιστα αρρώστια ρωσικού τύπου.

Η αστογραφειοκρατική Ελλάδα ενώ λιώνει από τη Ρωσία και τις αρρώστιας που της μεταφέρει αυτή η άσχημη συναναστροφή, δυναμώνει την πορεία της προς αυτή. Την ώρα της κρίσης αυτή σκέφτεται και παρηγοριέται με S-300, Χριστόδουλους και Πόλη. Τι ειρωνεία! Τι αίσχος! Αλλά και τι θράσος από τους ρωσόδουλους τύπου Παπαρήγα που ζητάνε απομάκρυνση από την Ευρώπη και νέες συμμαχίες!!!

Ναι Παπαρήγα, συμμαχία τώρα με τους Ρώσους μπαταχτίδες.

Η Παπαρήγα στη Μόσχα

Η επίσκεψη της Α. Παπαρήγα στη Ρωσία, 5-11 Αυγούστου, έγινε σε μία περίοδο που ολόκληρη σχεδόν η αστική τάξη της Ελλάδας ορθώνει το ανάστημα στις ΗΠΑ και "σπάει" τη μέση στη Ρωσία. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, η Παπαρήγα δηλώνει: "Κατά τη διάρκεια της περιόδου μας, υπογραμμίσουμε τη σημαντική συνεργασία που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στη Ρωσία και την Ελλάδα ιδιαίτερα στα ζητήματα της αμυντικής βιομηχανίας και του αμυντικού εξοπλισμού, θεωρώντας ότι μια τέτοια συνεργασία αποτελεί ένα σημαντικό αντίβαρο στη μονόπλευρη εξάρτηση και υποταγή από τις ΗΠΑ, αλλά και γιατί θεωρούμε, με βάση και τις γνώμες των ειδικών, ότι τα ρώσικα όπλα ταιριάζουν στις αμυντικές ανάγκες της περιοχής μας. Θεωρούμε, παρά τη γνώμη που έχουμε για την εσωτερική κατάσταση στη Ρωσία, ότι από την ελληνική κυβέρνηση πρέπει να αξιοποιηθεί αυτή η δυνατότητα συνεργασίας. Αν δεν αξιοποιηθεί, νομίζω ότι θα είναι ζημιά για την ελληνική πλευρά και τίποτα παραπάνω" (Ριζοσπάστης, 13/8).

Να, λοιπόν, τι είδους είναι ο αντιαμερικανισμός, ο "αντιιμπεριαλισμός" και ο "πατριωτισμός" του ψευτοΚΚΕ. Αυτό ήταν και παραμένει ένα κόμμα πιστών υπηρετών του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΣΕΙ Ο ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΛΑΛΙΩΤΗ-ΚΟΚΚΑΛΗ: ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΦΩΤΙΟΥ

Όλη η πάλη των δημοτικών εκλογών επικεντρώνεται στον Πειραιά.

Ακριβώς γιατί εκεί το ρωσόδουλο μέτωπο δίνει τη μάχη του για την εξουσία. Τόσο στο Δήμο της Αθήνας, όσο και της Θεσσαλονίκης, στους άλλους δύο δηλαδή μεγάλους δήμους της χώρας με πολιτική σημασία, τα πράγματα, σε ένα μεγάλο βαθμό είναι ξεκαθαρισμένα αρνητικά ή έστω πολύ δύσκολα.

Η κυριαρχία του Αβραμόπουλου στην Αθήνα δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα, ενώ η Θεσσαλονίκη είναι ένας δήμος στον οποίο παραδοσιακά η Ν.Δ. έχει συνήθως το προβάδισμα.

Έτσι σε ένα μεγάλο βαθμό η πολιτική σημασία των δημοτικών εκλογών μεταφέρεται στον Πειραιά.

Και εκεί είναι ακριβώς που την ηγεμονία σε αυτή την πάλη την παίρνει το ρωσόδουλο μέτωπο μέσα από τον συνδυασμό του Φωτίου.

Ο ίδιος ο Φωτίου μπορεί να έχει ένα δημοκρατικό προφίλ, όμως εκείνο που τον κάνει τον πιο αντιδραστικό πόλο μέσα στην πόλη, είναι πως ο συνδυασμός του είναι η έκφραση του μαύρου μετώπου Κόκκαλη-Λαλιώτη κάτω από τις ευλογίες όλου του ΠΑΣΟΚ και μάλιστα του ίδιου του Σημίτη και του Τσουκάτου που ανέλαβε προσωπικά την προεκλογική εκστρατεία.

Πρόκειται για μια αισχρή υποταγή της φιλοευρωπαϊκής πτέρυγας του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης στη ρωσόδουλη κλίκα Λαλιώτη που δείχνει όχι μόνο τον οπορτουνιστικό χαρακτήρα της, αλλά τις σχέσεις και τους δεσμούς του ίδιου του Σημίτη με τον Κόκκαλη προσωπικά.

“Πειραιάς και Ολυμπιακός πρέπει να προχωρήσουν μαζί”, τιτλοφορεί ολοσέλιδο άρθρο του ο Π. Κόκκαλης στην εφημερίδα του Φωτίου ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ, όπου φωτογραφίζεται χαμογελαστός με τον Σαράφογλου-τσιράκι του Λαλιώτη, πρώην κνίτης δήμαρχος στο Κερατσίνι και γενικός γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ-υποψήφιο νομάρχης Πειραιά και τον Φωτίου, δείχνοντας έτσι με τον καλύτερο τρόπο το μαύρο μέτωπο.

Η κυριαρχία αυτού του μετώπου πλανιέται σαν φάντασμα πάνω από την πόλη γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε καταστροφή κάθε παραγωγικού βιομηχανικού τομέα και τη μετατροπή της σε ένα άντρο του Κόκκαλη, προ-

πύργιο του πιο μαύρου φασισμού.

Η κλίκα Κόκκαλη-Λαλιώτη-Φωτίου έχει βάλει στο μάτι το χτύπημα της βιομηχανίας του Πειραιά στους δύο βασικούς της άξονες, στη Δραπετσώνα μέχρι το Πέραμα και στην οδό Πειραιώς.

Στη Δραπετσώνα κεντρικό στόχο, όπως αναλύουμε σε άλλο άρθρο έχει το κλείσιμο της βιομηχανίας των Λιπασμάτων, ενώ άμεσοι στόχοι αποτελούν ο ΟΛΠ και η Επισκευαστική Ζώνη του Περάματος.

Ο Κόκκαλης βρίσκεται πίσω από την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και αυτό είναι που θα φέρει το χτύπημα κάθε παραγωγικής δραστηριότητας στο Λιμάνι με πρώτο θύμα την Επισκευαστική Ζώνη του Περάματος.

Δεν είναι εδώ τυχαία τα “μέτρα του Λαλιώτη” για το Πέραμα, που όπως αναλύσαμε στην προηγούμενη εφημερίδα προσπαθούν να διώξουν τα 3/4 των εργατών από τη Ζώνη, ούτε οι σχέσεις του Κόκκαλη με τον δήμαρχο του ψευτοΚΚΕ στο Πέραμα, Πατσιλινάκο.

Ο άλλος στόχος είναι η βιομηχανία της οδού Πειραιώς. Το χτύπημα εδώ δίνεται μέσα από το ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και με αθλητικά έργα που σχετίζονται με τους Ολυμπιακούς αγώνες και που προτείνει ο Κόκκαλης στο σχέδιο που έχει υποβάλλει για το στάδιο Καραϊσκάκη, σχέδιο που δέχτηκε και ο Σημίτης και που βρίσκεται σε περίοπτη θέση στο πρόγραμμα του Φωτίου.

Στο σχέδιο αυτό πέρα από το γεγονός πως ο Κόκκαλης βάζει στο χέρι το στάδιο Καραϊσκάκη, το σημαντικό είναι πως προτείνονται στάδια για τους Ολυμπιακούς σε όλο το Ν. Φάληρο όπου υπάρχει ακόμα βιομηχανία. Παράλληλα και σε σχέση με αυτό, ο Λαλιώτης προωθεί σχέδιο για την “ανάπλαση” της οδού Πειραιώς που θα οδηγήσει στις αθλητικές εγκαταστάσεις, πράγμα που σημαίνει το κλείσιμο όλης της βιομηχανίας της οδού Πειραιώς.

Αυτό είναι το σχέδιο της καταστροφής που προωθεί η κλίκα για τον Πειραιά και αυτό είναι το μέλλον που ετοιμάζει για τον εργαζόμενο λαό του Πειραιά και της ευρύτερης περιοχής.

Αυτά τα σχέδια δεν πρέπει να περάσουν και για να γίνει αυτό πρέπει να ηττηθεί στις εκλογές ο συνδυασμός του Φωτίου.

Αυτό είναι το βασικό που κα-

θορίζει τη στάση της ΟΑΚΚΕ σε αυτές τις εκλογές.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους δημοκράτες να μαυρίσουν χωρίς την παραμικρή επιφύλαξη τον συνδυασμό του πιο αντιδραστικού μετώπου που σήμερα απειλεί τον Πειραιά.

Απέναντι σε αυτόν τον συνδυασμό υπάρχουν άλλοι δύο συνδυασμοί που όμως δεν μπορούν να δώσουν την πάλη από την πλευρά της δημοκρατίας απέναντι στον Φωτίου.

Είναι το σοβινιστικό μέτωπο των Λογοθέτη-Ντεντιδάκη με την υποστήριξη του Καλλίνικου και ο Συνδυασμός του Καραμανλικού Αγραπίδη.

Και οι δύο αυτοί συνδυασμοί

παρά τον αντιδραστικό-αντιδημοκρατικό τους χαρακτήρα δεν απειλούν τον Πειραιά και τον λαό του, όσο ο συνδυασμός του Φωτίου, που στον δεύτερο γύρο θα έχει τη σιωπηλή ή ανοιχτή υποστήριξη των συνδυασμών του ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ.

Η ΟΑΚΚΕ σε αυτή τη μάχη θα καθορίσει τη στάση της από την υλοποίηση του κεντρικού της στόχου, που είναι η ανατροπή του πιο μαύρου μετώπου, των Κόκκαλη-Λαλιώτη-Φωτίου.

Αυτό είναι ένα μαχητικό καθήκον που πέφτει στις πλάτες της Οργάνωσης σε αυτή την περίοδο, ένα κεντρικό πολιτικό καθήκον.

Γιατί στον Πειραιά κρίνεται

σήμερα σε σημαντικό βαθμό το ζήτημα της δημοκρατίας και της ανάπτυξης της χώρας.

Αν ο Πειραιάς πέσει στα αρπαχτικά νύχια του Κόκκαλη, του πιο μαύρου κεφαλαίου στη χώρα, σε συνεργασία με τη ρωσόδουλη κλίκα του Λαλιώτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ, τότε ο φασισμός θα έχει κάνει ένα σημαντικό βήμα για την ολοκληρωτική του κυριαρχία.

Αυτό πρέπει να το εμποδίσουμε σε συνεργασία με κάθε δημοκρατικό άνθρωπο και μέσα στο ΠΑΣΟΚ που σήμερα τραβιέται ιδιαίτερα από τη Σημιτική του πτέρυγα στην υποστήριξη του φασισμού των ρωσόδουλων δυνάμεων.

ΕΥΣΤΟ:

Ο Σημίτης ωμά με τον Κόκκαλη

Η κυβέρνηση Σημίτη τελικά έδωσε για άλλη μία πενταετία την εκμετάλλευση του στιγμιαίου λαχείου “Ευστό” στον Κόκκαλη για να συνεχίσει αυτός τη ληστρική του δραστηριότητα απέναντι στο ελληνικό δημόσιο. Η ανανέωση αυτή της σύμβασης που έγινε παρά τη αντίθετη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του κράτους σύμφωνα με την οποία ο Κόκκαλης δεν είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις που απέρρεαν από την προηγούμενη σύμβαση του 1993, σημαίνει ότι την απόλυτη κυριαρχία του κράτους Κόκκαλη στις κρατικές αναθέσεις.

Είχαμε γράψει σε προηγούμενα άρθρα της Νέας Ανατολής για το μέγεθος του σκανδάλου του “Ευστού” και είχαμε αναλύσει τον χαρακτήρα του. Εδώ θα περιοριστούμε σε μία σύντομη αναφορά του ιστορικού της υπόθεσης “Ευστό”. Το 1993 ανατέθηκε η εκμετάλλευση του στιγμιαίου λαχείου στον Κόκκαλη με σύμβαση που υπογράφηκε μία μέρα πριν πέσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Η σύμβαση περιλάμβανε υποχρέωση του αναδόχου να εξασφαλίσει την υλικοτεχνική υποδομή για την άσκηση ελέγχου των πωλήσεων και των κερδών από το Δημόσιο. Αυτή την υποχρέωση δεν την εκπλήρωσε ο Κόκκαλης, με αποτέλεσμα η εκμετάλλευση ενός κρατικού λαχείου να μετατραπεί γι’ αυτόν

σε ιδιωτική επιχείρηση. Με λίγα λόγια το κράτος εκχώρησε ένα περιουσιακό του στοιχείο στον Κόκκαλη. Η ανανέωση της σύμβασης επισημοποίησε αυτή την εκχώρηση, με συνειδητή πολιτική απόφαση.

Η προστασία των συμφερόντων Κόκκαλη σε βάρος του ελληνικού δημοσίου από την κυβέρνηση Σημίτη είναι αποτέλεσμα της εξάρτησης της από τη ρωσόδουλη φράξια Λαλιώτη και από το σοσιαλφασιστικό μέτωπο. Ο Κόκκαλης, είναι ο πρώην πράκτορας της Στάζι, νυν άνθρωπος της Ρωσίας και του ρωσόδουλου μετώπου στη χώρα και η οικονομική του κυριαρχία σημαίνει την κυριαρχία του πιο αντιδραστικού κομματιού της αστικής τάξης που θα φέρει τον πόλεμο και το φασισμό. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που ο ηγέτης αυτού του κομματιού, το ψευτοΚΚΕ δεν έβγαλε καμία ανακοίνωση για να καταγγείλει το σκάνδαλο, δεν έκανε πολιτικό θέμα, έβγαλε μόνο κάποιους ακαθόριστους ψιθύρους, και αυτό κάτω από πίεση. Τα υπόλοιπα κόμματα του μετώπου καταδίκασαν με ανακοινώσεις τους κατά τη συνήθη πρακτική τους την αδιαφάνεια, αλλά όχι τον Κόκκαλη. Ο Κόκκαλης είναι το νέο σοσιαλφασιστικό κεφάλαιο και δεν μπορεί να χτυπηθεί από τις δυνάμεις του σοσιαλφα-

σιμού.

Η ΟΑΚΚΕ έβγαλε ανακοίνωση για το θέμα η οποία δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Ελευθεροτυπία*, 3/8/98. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα, όπου η *Ελευθεροτυπία* επισημαίνει την ένοχη σιωπή του ψευτοΚΚΕ και αντιπαραθέτει σε αυτήν ευθέως για πρώτη φορά την ανακοίνωση της ΟΑΚΚΕ:

“*Εντύπωση προκαλεί το γεγονός, ότι τρεις μέρες μετά την υπογραφή της νέας σύμβασης, δεν έχει υπάρξει καμία επίσημη αντίδραση από τη μεριά του ΚΚΕ.*”

Η *Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ χρησιμοποιεί πολύ σκληρή γλώσσα. Μιλάει για “αρπαγή κρατικού πλούτου” και τονίζει ότι αυτή η αρπαγή “εξασφαλίζεται από ένα πολύπλευρο και πανίσχυρο πολιτικό δίκτυο”. “Το οικονομικό καθεστώς Κόκκαλη αντιστοιχεί σ’ ένα φασιστικό καθεστώς τύπου Στάζι και νεόπλουτων βαρόνων της ΚΓΒ”.*

Την άλλη μέρα ο *Ριζοσπάστης* αναγκάστηκε να γράψει ένα μικρό αδιόρατο αρθρίδιο για το “Ευστό” στο οποίο χοντρικά δεν λέει τίποτα το ουσιαστικό ενάντια στον Κόκκαλη.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η δίκη του Ουράνιου Τόξου στη Φλώρινα στις 15 Σεπτέμβρη

Στις 15 του Σεπτέμβρη γίνεται στη Φλώρινα για δεύτερη φορά, μετά από αναβολή ενός χρόνου η δίκη του Ουράνιου Τόξου για την πινακίδα στα μακεδονικά που είχε αναρτήσει στα γραφεία του το Σεπτέμβρη του 1995. Τότε όλος ο σοβινισμός είχε εκστρατεύσει ενάντια στους Μακεδόνες, είχε μπει και είχε κατεβάσει την επιγραφή, είχε σπάσει τα γραφεία του Ουράνιου Τόξου, και με επικεφαλής τους στοχικούς και τους χρυσαυγίτες ζητούσε την τιμωρία των “σκοπιανών”. Τότε σύσσωμη η “καλή κοινωνία” της Φλώρινας, όχι μόνο οι ακροδεξιοί, αλλά και οι καθωσπρέπει δεξιοί, και οι ανοιχτόμυαλοι δημοκράτες, και οι “τίμιοι αριστεροί” έστησαν το χορό της φωτιάς, κατέθεσαν στην Ασφάλεια το μίσος τους στους Μακεδόνες, και ντροπιάστηκαν για πάντα.

Τώρα, ο κύριος εχθρός δεν είναι οι ορθόδοξοι αδελφοί Σλάβοι, αλλά οι Τούρκοι. Επίσης οι ευρωπαϊκοί τρόποι απαγορεύουν τέτοιες συμπεριφορές και τα μάτια της Ευρώπης παρακολουθούν τους κυνηγούς κεφαλών.

Η καλή κοινωνία κοιτάει τώρα πως θα ξεμπλέξει από αυτή την υπόθεση. Μια καταδίκη είναι αδύνατη και μια αθώωση την εκθέτει ανεπανόρθωτα. Δεν ξέρουμε λοιπόν τι θα γίνει στις 15 του Σεπτέμβρη. Πάντως η Νέα Ζόρα δημοσιεύει τις καταθέσεις και τις υπογραφές των βαρβάρων του 1995. Τα ντοκουμέντα μένουν.

Αυτά τα ντοκουμέντα είναι ιδιαίτερα κόλαφος για τους ψευτοαριστερούς και ψευτοδιεθμιστές του ψευτοΚΚΕ και τους ψευτοδημοκράτες του ΣΥΝ.

Ειδικά η θέση αυτών των τελευταίων είναι τραγική. Γιατί βγαίνουν και λένε ότι ο γραμματέας του ΣΥΝ στη Φλώρινα είναι μεν κατήγορος, αλλά δεν εκφράζει την επίσημη γραμμή του ΣΥΝ που είναι υπέρ του “Ουράνιου Τόξου”. Όμως ένα δημοκρατικό κόμμα, όχι γραμματέα κομματικής οργάνωσης δεν αφήνει για ένα λεπτό στη θέση του, αλλά ούτε μέλος απλό δεν επιτρέπεται να έχει στις τάξεις του, κάποιον που καταθέτει στην Ασφάλεια, και στο δικαστήριο, ενάντια σε μια καταπιεσμένη μειονότητα, επειδή αυτή διεκδικεί το δικαίωμα της γλωσσικής έκφρασης (!).

Δημοσιεύουμε παρακάτω τα ιστορικά ντοκουμέντα κατηγορίας της “δίκης της μακεδονικής γλώσσας” αρχίζοντας από την εισαγωγή της Νέας Ζόρας.

(Τα σχόλια κάτω από κάθε κατάθεση είναι της Νέας Ζόρας).

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ...

Η πολιτική εξάλλου εκμετάλλευση του θέματος εκ μέρους της γειτονικής χώρας και η ευρεία δημοσιότητα που προσλαμβάνει δημιουργεί την εντύπωση ότι οι κάτοικοι της πόλης και της ευρύτερης περιοχής έχουν συνείδηση “Μακεδονική” μη Ελληνική που την εκφράζουν και δια της αναγραφής του τίτλου του κόμματος σε γλώσσα που ευρέως συνδέεται, εκφράζει και διεθνώς επιχειρείται να καθιερωθεί ως εκφραστικό εργαλείο της προσβλητικής για την προσωπικότητά μας άποψη ότι δεν έχουμε ως Μακεδόνες συνείδηση Ελληνική και άποψη εθνική και πολιτιστική.

Η εντύπωση αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι το κόμμα αυτό (ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ) αποτελεί την επίσημη έκφραση σε διεθνές πολιτικό επίπεδο της ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ που ευθέως προπαγανδίζει την “Μακεδονική”, μη Ελληνική συνείδηση των Μακεδόνων των κατοίκων δηλαδή της Ελληνικής Μακεδονίας γεγονός που επίσης προσβάλλει την προσωπικότητά μας ως πολιτών και μελών της κοινωνίας δικαιουμένων να απολαμβάνουν της ελευθερίας αυτοπροσδιορισμού της Εθνικής & Π... Παρουσιάζουμε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο Φλώρινας από συμπολίτες μας κατά των μελών του ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ. Ιδιαίτερο “ζήλο” έδειξαν (Σεπτέμβριος του 1995) η τότε περιφερειάρχης Πεϊδου Θεοδώρα, το μέλος της Νομαρχιακής του ΠΑΣΟΚ Αιμίλιος Ασπρίδης καθώς και ο Νομάρχης Τραϊανός Πετκόνης. Θα πρέπει να πούμε ότι πολλοί από τους υπογράφοντες δέχτηκαν “πίεσεις” όπως μας είπαν από τους παραπάνω αναφερόμενους για να υπογράψουν την αίτηση. Μερικούς τους έψαχναν μεσάνυχτα για να υπογράψουν άλλοι δε ούτε που γνώριζαν τι στην πραγματικότητα υπέγραφαν... Η αίτηση τελικά δεν εκδικάστηκε...

Ακολουθεί το κείμενο όπως κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο:

<<Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Φλώρινας
ΑΙΤΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

1) Πετκόνης Τραϊανός, 2) Ασπρίδης Αιμίλιος, 3) Τσόσκου Μιχαήλ, 4) Ιωάννου Παύλος, κάτοικοι Φλώρινας, 5) Ναούμ Χρήστος, κάτοικος Σ Ιωαννίδη, 6) Μπραγιάννης Ιωάννης, κάτοικος Φλώρινας, 7) Μάνος Δημήτριος, κάτοικος Άνω Καλλινίκης, 8) Πασιπάλης Ιωάννης, κάτοικος Παπαγιάννη, 9) Γώγος Στέργιος, κάτοικος Ιτέας, 10) Ευάγγελος Δουγιάνης, κάτοικος Τριποτάμου, 11) Λαζαρίδης Χρήστος, κάτοικος Νεοχωρακίου, 12) Τσίπας Σταύρος, κάτοικος Αγίου Παντελεήμονα, 13) Δόνες Μιχαήλ, Πρόεδρος Αετού, 14) Καρακώστας Χρήστος, Πρόεδρος Σκλήθρου, 15)

Σιώμος Ευάγγελος, Πρόεδρος Βαρικού, 16) Νάστος Δημήτριος, 17) Μίγκος Θωμάς, 18) Κούρτης Βασίλειος, κάτοικος Σκοπιάς, 19) Παπαδοπούλου Α ναστασία, 20) Δημόπουλος Συμεών, 21) Λαζαρίδης Παύλος, 22) Μαρίδης Ισαάκ, 23) Ψάλτης Ηλίας, 24) Ράμμου Αλίκη, 25) Μπαμπάκος Χρήστος, 26) Παπαδόπουλος Λάζαρος, 27) Σαχινίδης Γεώργιος, κάτοικος Φλώρινας, 28) Τσιώκας Μιχάλης, 29) Αλεξίου Κωνσταντίνος, κάτοικος Φλώρινας, 30) Γρηγοριάδης Ευστάθιος 31) Γιαννόπουλος Ιωάννης, 32) Θεοδωρίδης Σάββας, 33) Σουλίδης Αθανάσιος, 34) Ναλμπαντίδης Μιχαήλ, 35) Ταρτόρας Κωνσταντίνος, 36) Αναστασιού Βασίλειος, 37) Εστες Σωκράτης, 38) Τσίγλης Νικόλαος.

ΚΑΤΑ

Της Τοπικής Επιτροπής Φλώρινας του κόμματος Ουράνιο Τόξο που εκπροσωπείται νόμιμα, Παύλου Βοσκόπουλου, Πέτρου Βασιλειάδη, Κωνσταντίνου Τασόπουλου, Σταύρου Αναστασιάδη, Ιωάννη Αγγελίδη, Αλέξανδρου Σιέκρη, Πέτρου Δήμητση, Χρίστου Φιλιππίδη, Αθανάσιου Γώγου

Φλώρινα 13-9-1995

Την ογδόη Σεπτεμβρίου 1995 οι καθών 2ος, 3ος, 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 8ος, 9ος και 10ος, ανήρτησαν επιγραφή μεγάλων διαστάσεων στο επί της οδού Ν. Χάσου και Στεφάνου Δραγούμη αρ. 10 γραφείο του κόμματός τους στη Φλώρινα, στην οποία πλην της Ελληνικής γραφής Ουράνιο Τόξο Ν.Ε. Φλώρινας” αναγράφονται και οι λέξεις ΒΗΗΟ~ΗΤΟ ΠΕΡΗΗ~ΚΗ ΚΟΜΗΤΕΤ σε κυριλλικό αλφάβητο, ήτοι οι καθών χρησιμοποίησαν γλώσσα και γραφή της γειτονικής χώρας FYROM, έκτοτε δε παραμένει αυτή αναρτημένη στην εξωτερική πλευρά του γραφείου τους σε κοινή θέα των διερχόμενων πολιτών της Φλώρινας και των επισκεπτών της.

Η ανωτέρω πράξη προσβάλλει την προσωπικότητά μας κατά τα ηθικά, ψυχικά και ατομικά στοιχεία της ως προσώπων δικαιωμένων, σύμφωνα με το νόμο σε κίνηση και δράση, σε όλες τις περιπτώσεις κοινωνικής συμβίωσης (Εφ Θεσ. 3691/90 Α.ρμ. 44, 1172).

Έκφραση της προσωπικότητας αποτελεί και το Εθνικό συναίσθημα και η συνείδηση της πολιτιστικής και εθνικής ταυτότητας και καταγωγής του προσώπου, κατ’ ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί προστασίας του θρησκευτικού συναισθήματος (Μπρ Αθ 17115/88 Νοβ 37, 270).

Προσβολή της προσωπικότητας υπάρχει σε κάθε πράξη τρίτου προσώπου με την οποία διαταράσσεται μία από τις εκφάνσεις της προσωπικότητας εφόσον αυτή (η διατάραξη) είναι παράνομη, ανεξάρτητα σε ποιο τμήμα δικαίου υπάχρει η διάταξη που προστατεύει την προσωπικότητα του

ατόμου.

Το προσβαλλόμενο στην προσωπικότητά του πρόσωπο δικαιούται και με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον (άρθρο 57 Ακ, Απ 259/71 Νοβ 19/873).

Το Δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση του προσβληθέντος και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού (του προσβληθέντος) σύμφωνα με το άρθρο 39 Ακ. αν συντρέχει και πταίσμα (Μπρ Αθ 17115/38 Νοβ 37, 270. ΕΕΝ 1989, 149).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η αναγραφή του τίτλου του κόμματος “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” με τις λέξεις ΒΗΗΟ)ΚΒΤΟ και ΠΕΡΗΗ~ΚΗ ΚΟΜΒΤΕΤ σε γλώσσα γειτονικού κράτους και με τη γραφή που χρησιμοποιεί αυτό (κυριλλικό αλφάβητο) του οποίου η κρατική οντότητα δεν έχει ακόμα αναγνωριστεί από την Ελλάδα, αλλά και από τις άλλες χώρες και του οποίου η επίσημη ονομασία (FYROM) είναι προσωρινή εξ αιτίας των εντόνων αντιρρήσεων της χώρας μας και της άρνησής της να αποδεχτεί τον όρο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και τα παράγωγά του στην ονομασία της χώρας αυτής δημιουργεί την εντύπωση, ότι οι κάτοικοι της Φλώρινας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής έχουν ταυτόσημη εθνική συνείδηση με εκείνη που το γειτονικό κράτος (FYROM) διεθνώς ισχυρίζεται, υποστηρίζει, διαδίδει και επικαλείται για τους κατοίκους της Ελληνικής Μακεδονίας και ιδία των παραμεθορίων Νομών της, δηλαδή “Μακεδονική” μη Ελληνική εθνική συνείδηση.

Η ύπαρξη κόμματος που έχει πάρει μάλιστα μέρος στις εκλογές για την ανάδειξη του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το παρελθόν έτος υπό τον τίτλο “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” και η εντός των νομικών πλαισίων που ισχύουν για όλα τα κόμματα που αναγνωρίζονται νομίμως λειτουργία του και ελεύθερη δράση του δεν αποτελεί ασφαλώς εμπόδιο στην ύπαρξη των αγκώνων που συνθέτουν ή αποτελούν έκφραση της προσωπικότητάς μας, ούτε συνεπάγεται μειωτική διαταραχή αυτής κατά ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία της.

Η παράνομη όμως χρησιμοποίηση άλλης γλώσσας, μη επισήμως αναγνωρισμένης και άλλου αλφάβητου από εκείνο που επιβάλλει η εγκριτική της λειτουργία του κόμματος αυτού απόφαση του Αρείου Πάγου δηλαδή της γλώσσας της FYROM αντί της Ελληνικής είναι πράξη σαφώς παράνομη και επί πλέον υπαίτια και σκόπιμη με προφανή πρόθεση να ταυτίσει τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του κόμματος αυτού με εκείνους της γειτονικής χώρας και να εμφανίσει τους κατοίκους της πόλης και της περιοχής ως εμφορούμενους από τις απόψεις αυτές αφού αναφέρεται σε κόμμα που λειτουργεί στη Φλώρινα και εμφανίζει μέλη και ψηφοφόρους τους πολίτες της πόλης αυτής.

ολιτιστικής των συνείδησης, δικαίωμα που ουδείς τρίτος δικαιούται να σφετερίζεται, να μονοπωλεί ή να κοπιλεύεται.

Επειδή για τους λόγους αυτούς προφανές είναι ότι προσβάλλεται η προσωπικότητά μας σύμφωνα με τα άρθρα 57 & 59 του Α. Κ.

Επειδή συντρέχει λόγω του κατεπείγοντος και του άμεσου κινδύνου ερίδων, διαπληκτισμών και ενδεχομένων και αυτοδικίας εκδόσεως προσωπικής διαταγής μέχρι εκδόσεως αποφάσεως επί της αιτήσεώς μας αυτής δια της οποίας να διατάσσεται η απομάκρυνση του πανό ή οποιασδήποτε άλλης πινακίδας που φέρει η τυχόν θα φέρει τα ανωτέρω στοιχεία.

Επειδή η αίτησή μας είναι νόμιμη και βάσιμη.

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα, να διαταχθεί η άρση της προσβολής και η απομάκρυνση οποιασδήποτε πινακίδας στην οποία αναγράφεται ο τίτλος του Κόμματος “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” ή οποιαδήποτε συναφής πληροφορία σε γλώσσα άλλης χώρας και ιδία της FYROM σε κυριλλικό αλφάβητο. Να διαταχθεί η παράλειψη της προσβολής στο μέλλον. Να επιβληθεί ως πρόστιμο το ποσό των 100.000 δραχμών για κάθε παράβαση. Να επιδικασθεί το ποσό των δραχμών του 1.000.000 ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης σε καθένα από τους αιτούντες και να διαταχθεί προσωρινή διάταξη δυνάμει της οποίας θα διατάσσεται η απομάκρυνση της επίδικης επιγραφής μέχρι εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσης αιτήσεως.

Παράθεση είναι της Νέας Ζόρας).

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος, Κωνσταντίνιδης Δ. Αθανάσιος ... και μεις νομίζαμε ότι η εθνική αξιοπρέπεια των “Ελλήνων” δεν εξαγοράζεται... ... αλίμονο στην Ελλάδα...

Επίσης παρουσιάζουμε στους αναγνώστες μας τμήμα των καταθέσεων μερικών από τους μάρτυρες κατηγορίας κατά την προανάκριση της υπόθεσης. Οι καταθέσεις αυτές συμπεριλαμβάνονται στο κατηγορητήριο.

ΕΚΘΕΣΗ ΕΝΟΡΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΜΑΡΤΥΡΑ (Κ.Π.Δ.) Γερμανίδης Ιωάννης του Παύλου και της Ασπασίας, πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Φλώρινας. (...) “Η ενέργεια των μελών του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” και όποιες άλλες παρόμοιες ενέργειες, έχουν επιπτώσεις στην εθνική, κοινωνική και οικονομική ζωή του τόπου διότι οι προκλήσεις αυτές φέρουν αναστάτωση και σύγκρουση, με αποτέλεσμα να διαταράσσεται η ηρεμία και οι σχέσεις των κατοίκων της περιοχής και συνεπεία όλων αυτών των φαινομένων είναι να επηρεάζεται η οικονομία. Τις παραπάνω θέσεις εκφράζω και με την ιδιότητα του Νομαρχιακού Συμβούλου” (...)

Κύριε Νομαρχιακέ Σύμβουλε θα λέγατε τα ίδια για τους Έλληνες της Τμβρου, της Κων/πολης και της Αλβανίας;

Φανουριάκης Νικόλαος του Ιωάννη και της Βασιλικής, πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Φλώρινας. (...) “Εμπορο συνάδελφρι μου, πελάτες μου γνωστοί μου, από την ημέρα της ανάρτησης της ταμπέλας δεν παρέλειπαν στις μεταξύ μας συζητήσεις να μιλούν αποκλειστικά γι’ αυτό το θέμα, να βρίζουν τους γνωστούς για την ανθελληνική τους στάση εκπροσώπους του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” και λόγω της οργής και αγανάκτησης που ένιωθαν να τα βάλουν με τις αρμόδιες τοπικές αρχές της πόλης μας για τη μη αντίδρασή τους στην κίνηση αυτή και να μιλούν ότι αν δεν κατεβεί η πινακίδα θα την κατεβάσουν οι ίδιοι δυναμικά”. (...) “άλλες ενέργειες των μελών του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ”, όπως κυκλοφορία ανθελληνικών χαρτών, αυτονομιστικά τραγούδια, διαμόρφωση της ιστορίας της Μακεδονίας μας μέσω του περιοδικού του “ΖΟΡΑ” και η συνεχόμενη ανθελληνική προπαγάνδα κυρίως, στον αμόρφωτο πληθυσμό της περιοχής μας προκαλούν και μας διεγείρουν σε διχόνοια τους κατοίκους της περιοχής, γιατί τέτοιες ενέργειες είναι γεγονός ότι αναμοχλεύουν τα πάθη κυρίως του γηγενούς πληθυσμού και ξυπνούν αναμνήσεις για τις θηριωδίες που διαπράχθηκαν παλαιά από τρομοκρατικές οργανώσεις σλαβόφωνων αλλοεθνών που έδρασαν στην περιοχή μας”.

(...) “ οι κινήσεις αυτές του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” δηλώνουν ότι τα μέλη αυτού και ειδικά αυτοί που πρωτοστατούν καθοδηγούνται από άγνωστα κέντρα και λειτουργούν πρακτορικά και ανθελληνικά”. (...) “ Η προκλητική και αναίσχυντη αυτή πράξη των λιγιστών αυτών ανθρώπων που δρουν και ενεργούν με τον ακαλαίσθητο μανδύα του “Ουράνιου Τόξου” αγνοώντας τους πάντες και τα πάντα, φυσικά και έχει επιπτώσεις σ’ όλους τους τομείς ανάπτυξης της περιοχής μας, πλήττουν το εθνικό φρόνημα των κατοίκων και προσπαθούν μ’ όποιον τρόπο μπορούν να δώσουν την εικόνα ότι στην περιοχή μας, πλήττουν το εθνικό φρόνημα των κατοίκων και προσπαθούν μ’ όποιον τρόπο μπορούν να δώσουν την εικόνα ότι στην περιοχή μας υπάρχει μια ξεχωριστή οντότητα κατοίκων πράγμα που διαψεύδεται τόσο ιστορικά όσο και από εμάς που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στην πόλη αυτή και γνωρίζουμε την πατριωτική των κατοίκων και γι’ αυτόν το λόγο πιστεύω ότι δεν θα αφήσουμε κανέναν να ταράσσει την κοινωνική γαλήνη και να τραυματίζει την αξιοπρέπεια μας”.

Ώραγε τι κάνει ο κ. πρόεδρος όταν κάτοικοι του νομού μας αλλά και πολίτες του γειτονικού κράτους μπαίνουν στο μαγαζί που διατηρεί ο κ. πρόεδρος και μιλούν τη μακεδονική γλώσσα; Δεν του θυμίζουν τις "σλαβόφωνες", "αλλοεθνής", "τρομοκρατικές" οργανώσεις; Τότε δεν τραυματίζεται η αξιοπρέπείά του; Μήπως τους διώχνει; Αφού είναι τόσο "εθνικόφρων" τότε γιατί ζητάει αποζημίωση για το περίφημο "εμπάργκο" στο οποίο πρωτοστάτησαν αυτοί και πολλά μέλη του εμπορικού συλλόγου; Φαίνεται το χρέιμα είναι γλυκύτερο από την εθνική αξιοπρέπεια...

Γερμανίδης Αθανάσιος του Ιωάννη και της Ιωάννας Γραμματέας της Νομαρχιακής Επιτροπής Φλώρινας του Συνασπισμού. (...) “ Πράγματι η ανάρτηση της συγκεκριμένης πινακίδας προκαλεί αγανάκτηση στους πολίτες της Φλώρινας και τους διαγεύρει σε διχόνοια και μπορεί να διαταράξει την κοινή ειρήνη διότι είναι απαράδεκτο σε γραφεία πολιτικού κόμματος να αναρτάται πινακίδα όπου με σλαβικά γράμματα αναφέρεται ο όρος Λερίνσκο, δηλαδή σλαβοποιημένο το όνομα της πόλης. Ακόμη θέλω να προσθέσω ότι εξ όσων γνωρίζω

απαγορεύεται σε ελληνικά κόμματα να χρησιμοποιούν τον τίτλο του κόμματος με ξενόγλωσσα γράμματα και ακόμη και στα καταστήματα απαγορεύουν ξενόγλωσσες επιγραφές.

Ακόμη για το ότι προκαλεί η συγκεκριμένη πινακίδα τους πολίτες σε βιαιοπραγίες υπάρχει απόδειξη το ότι σημειώθηκαν επεισόδια, χωρίς να γνωρίζω περισσότερες λεπτομέρειες για αυτά και τα άτομα που έλαβαν μέρος. Η γνώμη μου είναι ότι τα όργανα της Πολιτείας πρέπει λόγω αρμοδιότητας να κρίνουν τη νομιμότητα της πράξης αυτής και να λάβουν τα πρόσθετα μέτρα”.

Ο Τοπικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού ας μάθει, ότι πρόσφατα κυκλοφόρησε αφίσα του κόμματος με λατινική γραφή (Aristera) και ότι η δίωξη των τεσσάρων μελών του Ο.Τ. καταδικάστηκε από το κόμμα του. Επίσης να μας εξηγήσει τι τον ώθησε ώστε να αλλάξει το επίθετό του από Γερμάντσης σε Γερμανίδης; Μήπως για να μοιάζει "ελληνικότερον" μιας και ο παραπάνω αναφερόμενος κατάγεται από το Νέρετ-Πολυπόταμο; Κρίμα... "αριστερέ" Γερμανίδη...

Τσώσκος Μιχαήλ του Αριστείδη και της Αθηνάς, δικηγόρος. Γραμματέας της Νομαρχιακής Επιταροπής Φλώρινας του ΠΑΣΟΚ.

(...) “ είχε αναρτηθεί ταμπέλα μεταλλική στην οποία πέρα από τον τίτλο του κόμματος “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” είχε γραμμένες σε κυριλλική γραφή και τις λέξεις “ΒΙΝΟΖΙΤΟ” που σημαίνει κρασί γέννημα και παραπλεύρως “ΛΕΡΙΝΕΚΙ ΚΟΜΙΤΕΙ” που σημαίνει επιτροπή οργάνωση Φλώρινας”.

(...) “ Αυτό που θέλω να τονίσω από τη δικιά μου πλευρά, ως στέλεχος μιας οργάνωσης (ΠΑ.ΣΟΚ.) και ως πολίτης και κύρια ως κάτοικος αυτής της περιοχής είναι ότι αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου, του κάθε φορέα, της κάθε ομάδας πολιτών της κάθε κομματικής οργάνωσης είναι η ελευθερία της έκφρασης του λόγου και της σκέψης, η δημοσιοποίηση κατά τον καλύτερο τρόπο όλων αυτών με οποιοδήποτε νόμιμο μέσο και τρόπο. Το “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” είναι ένα κόμμα που εγκρίθηκε από τον Άρειο Πάγο και συμμετείχε στις πρόσφατες ευρωεκλογές του 1994, έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν και όλα τα άλλα κόμματα στην ελληνική επικράτεια. Έχει το δικαίωμα να παρουσιάζει-προπαγανδίζει τις θέσεις του όπως κάθε κόμμα κινούμενο μέσα στα πλαίσια που στόχο έχουν την κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ανάπτυξη και το κυριότερο τη διασφάλιση της ελευθερίας του πολίτη της δημοκρατίας, της ειρήνης και της ασφάλειας του τόπου μας. Έχει όμως και την υποχρέωση να λειτουργεί και ενεργεί ως νομικό πρόσωπο ένωσης ανθρώπων με συγκεκριμένο σκοπό μέσα στα πλαίσια του νόμου και του συντάγματος που επιβάλλει η πολιτεία στα όρια της Ελληνικής επικράτειας. Πιστεύω ότι οι λέξεις που γράφτηκαν (πέρα από τις λέξεις ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ Ν.Ε ΦΛΩΡΙΝΑΣ) δεν εντάσσονται μέσα στα όρια της νομιμότητας. και της σκοπιμότητας της ύπαρξης και λειτουργίας ενός κόμματος της Ελληνικής επικράτειας, δεν εξυπηρετούν τους σκοπούς και τους στόχους για τους οποίους ιδρύθηκαν, ξεφεύγουν από τα πλαίσια που προβλέπει το καταστατικό τους. Κάτω από τις σημερινές συγκυρίες που επικρατούν σήμερα στα Βαλκάνια θα έλεγα ότι η παραπάνω ενέργεια μόνο κακές υπηρεσίες προσφέρει στη χώρα μας και τους λαούς των Βαλκανίων και πολύ φοβάμαι ότι εξυπηρετεί κάποιους και υπερατλαντικούς που “νοιάζονται” για την αποσταθεροποίηση της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων. Ο τόπος μας, η ευρύτερη περιοχή έχει ανάγκη από ομαλότητα, ειρήνη, συνεργασία των λαών της και ανάπτυξη. Αυτό είναι το χρέος και των πολιτών και των κρατών και των κομμάτων.”

Βεβαίως έχουμε υποχρεώσεις, έχουμε άραγε τα ίδια δικαιώματα;

Δυστυχώς κ. Τσώτσκο αυτοαναιρείσθε... Φυσικά δεν εξυπηρετούμε υπερατλαντικά συμφέροντα αλλά της Ζαμπρντενι, της Οφτσάρενι (του χωριού σου) της Μπάνιτσας, του Εζίσου... της γνήσιας παράδοσής μας ακόμα και της τωρινής ύπαρξής μας. Να σου θυμίσουμε επίσης ότι στην πολιτική όπως και στη ζωή όποιος πατάει σε δύο βάρκες κινδυνεύει να πέσει και να πνιγεί ...Πρόσφατο παράδειγμα το πάθημα των εκλογών...

Μαυρόπουλος Ευστάθιος του Βασιλείου και της Χριστίνας, Καρδιολόγος, εκπρόσωπος Πολιτικής Άνοιξης. (...) “Η εν λόγω πινακίδα με το περιεχόμενο σε Σκοπιανή διάλεκτο ή Σλαβική γραφή προκάλεσε μεγάλη οργή και αγανάκτηση σε ολόκληρο το λαό της Φλώρινας για το ξεσάλωμα των γνωστών έμμισθων πρακτόρων της Σκοπιανής προπαγάνδας. Προκλήθηκαν απ’ ο,τι πληροφορήθηκα

επεισόδια εξαιτίας της οργής και αγανάκτησης που προκάλεσε η εν λόγω πινακίδα και εφόσον συνεχιστεί να αναρτώνται πινακίδες σε Σκοπιανή διάλεκτο, θα οδηγηθούμε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις ενώ τα μέλη του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” παρουσιάζονται στο φιλικόχο λαό της Φλώρινας και στο εξωτερικό ως ειρηνιστές και διεθνιστές στην ουσία είναι ακραιφνείς ρασιιστές και φασίστες, όπως φανερά αποδεικνύεται από τις

ανθελληνικές τους ενέργειες”. (...) Η αναφορά της λέξεως]ΙΕΡΒΗ(]ΚΒ που διαβάζεται ΛΕΡΙΝΕΚΙ, στην πινακίδα δείχνει τα επεκτατικά σχέδια των μελών του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” προκαλεί διχόνοια στους κατοίκους της Φλώρινας διαταράσσοντας έτσι την κοινή ειρήνη και όλοι εκφράζουν οργή και αγανάκτηση για το πού θα οδηγηθούμε με τέτοιου είδους. ενέργειες είναι φανερό ότι οι ανθελληνικές τους ενέργειες θα κλιμακωθούν και θα υπάρξουν δυναμικές αντιδράσεις εκ μέρους των κατοίκων του Ν. Φλώρινας με απρόβλεπτες συνέπειες”. (...) Η αναγραφή της πινακίδας με Σλαβική γραφή και ακόμη η χρησιμοποίηση Σλαβικού όρου για την πόλη μας δηλαδή το ΛΕΡΙΝΕΚΙ έθιξε το πατριωτικό μου συναίσθημα και την εθνική μου συνείδηση και με εκνεύρισε αφάνταστα θα έλεγα με εξαγρίωσε κυριολεκτικά. Από διάφορες συζητήσεις που άκουσα διαπίστωσα ότι ίδια συναισθήματα προκλήθηκαν στο σύνολο των συμπατριωτών μου, ο κόσμος της Φλώρινας είναι ανάστατος, διότι τέτοιες ενέργειες αναμοχλεύουν παλιές μνήμες και πάθη του παρελθόντος, ο τόπος και οι κάτοικοί του έχουν υποστεί πολλά δεινά από τις Σλαβικές επιδιώξεις και είναι φυσικό να εξαγριώνετε βλέποντας πινακίδες με σλαβική επιγραφή και επωνυμία για την πόλη του, απαράδεκτη να αναρτάται μάλιστα σε γραφείο πολιτικού κόμματος. Η κυριότερη αιτία του οικονομικού μαρασμού της Φλώρινας τα τελευταία χρόνια οφείλεται στις δραστηριότητες των μελών του ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟΥ και γενικότερα στους πράκτορες των Σκοπίων, διότι ο λαός της Φλώρινας δεν επενδύει στην περιοχή και όσοι μπορούν μεταναστεύουν στα μεγάλα αστικά κέντρα (Θεσσαλονίκη, Λάρισα κλπ) . Το τι ακριβώς προσβέυουν και επιδιώκουν τα μέλη του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” φαίνεται καθαρά στο έντυπό τους “ΖΟΡΑ” που καλό θα είναι να μελετούν οι υπεύθυνοι του κρατικού μηχανισμού και όλοι οι Έλληνες πολίτες...”

Ώστε φασίστες είναι οι Έλληνες μειονοτικοί που αγωνίζονται στην Αλβανία για την ελληνική γραφή;

Όμως , ποιος πολιτικός αρχηγός μοίραζε τα "μυστικά κονδύλια" σε μαύρες σακούλες;

Συμφωνούμε με τον κ. Μαυρόπουλο ότι πρέπει να μελετούν όλοι οι Έλληνες το περιοδικό ΖΟΡΑ διότι τότε κανείς δεν θα αμφιβάλει ότι ο οικονομικός μαρασμός της Φλώρινας οφείλεται στο βάρβαρο εμπάργκο και όχι μόνον που επέβαλε η Αθήνα. (Βλέπε διαμαρτυρίες εμπορικού Επιμελητηρίου Φλώρινας) . Στα περι έμισθων πρακτόρων του απαντούμε ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί... και ότι το μήλο κάτω απ' τη μηλιά θα πέσει... Στο δικαστήριο θα αποκαλύψουμε και έγγραφα-εκθέσεις... Επίσης να του πούμε ότι ο κουνιάδος του που ζει στο Τέτοβο της Δυτ. Μακεδονίας...πολύ απόρρεσε που ο κ. Μαυρόπουλος είναι μάρτυρας κατηγορίας... Αλήθεια τι λέει στους γέρους και τις γριούλες που πάνε στο νοσοκομείο Φλώρινας και του μιλάνε μακεδονικά;

Αλλά και τα πεθερικά του αν δεν κάνουμε λάθος την ξέρουν και την μιλάνε τη γλώσσα μιας και η γυναίκα του κατάγεται από τους Πύργους-Κατράνιτσα Εορδαίας. Δεν του θίγεται ο πατριωτισμός τότε;

Κωλέττης Φώτιος του Σπυρίδωνα και της Σοφίας, δημόσιος υπάλληλος, πρόεδρος Νομαρχιακής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας.

(...) “ Η ενέργεια αυτή και με δεδομένο ότι την ημέρα που αναρτήθηκε η πινακίδα με τη Σκοπιανή διάλεκτο υπήρχε λαϊκή αγορά, είχε σαν αποτέλεσμα να συγκεντρωθεί κάτω από τα γραφεία του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ” πλήθος κόσμου το οποίο αποδοκίμαζε έντονα τα μέλη του και απειλούσε ότι η εν λόγω πινακίδα πρέπει οπωσδήποτε να κατεβεί γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα υπάρξει δυναμική αντίδραση με απρόβλεπτες συνέπειες. Όλοι έριχναν ευθύνες στις αρμόδιες αρχές του νομού (Εισαγγελέα-Νομαρχία-Δήμο-Αστυνομία) απειλώντας πως αν δεν παρέμβουν να κατεβεί η συγκεκριμένη πινακίδα, θα πάρουν το νόμο στα χέρια τους και θα την κατεβάσουν οι ίδιοι”. (...) “ Το γεγονός και μόνο ότι αναρτήθηκε πινακίδα προβάλλοντας το “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” στο οποίο τα μέλη του είναι γνωστά σε όλους τους Φλωρινιώτες για την ανθελληνική τους προπαγάνδα προκάλεσε το κοινό αίσθημα όλων των υγιώς σκεπτόμενων κατοίκων του νομού, πολύ δε περισσότερο οι λέξεις με τη σκοπιανή διάλεκτο-γραφή της τρίτης σειράς με την οποία αμφισβητείται η ελληνικότητα της Φλώρινας και υποκρύπτει εδαφικές διεκδικήσεις των Σκοπίων. Επανολαμβάνω και πάλι ότι η ενέργεια αυτή (ανάρτηση πινακίδας) και προκάλεσε και διέγειρε τους πολίτες της Φλώρινας με αποτέλεσμα μάλιστα να λάβουν χώρα και βιαιοπραγίες μεταξύ πολιτών. Απαντες έβριζαν και απειλούσαν τα μέλη του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ”, (...) “τις πρωινές ώρες της 7-9-1995 το μέλος του “ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ”, ο Βοσκόπουλος Παύλος έγραψε το ίδιο περιεχόμενο σε χαρτόνι και το ανήρτησε στο ίδιο σημείο που ήταν η προηγούμενη πινακίδα, γεγονός που προκάλεσε μεγαλύτερη οργή και αγανάκτηση στο λαό της Φλώρινας, απειλήθηκαν δε, σοβαρότερα επεισόδια. Η εμφωνή των μελών του “Ουράνιου Τόξου”, να διατηρούν αναρτημένη πινακίδα με τη σκοπιανή διάλεκτο, φοβούμαι ότι θα οδηγήσει τον κόσμο της Φλώρινας σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, αφού, μόνο οι λέξεις “ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ” συνυφασμένες με την ανθελληνική προπαγάνδα αποτελούν πρόκληση”, (...) “Μέθοδοι και ενέργειες ανθελληνικής χροιάς

ΤΟ "ΑΒΓΟ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ" ΣΤΟ ΗΡΩΔΕΙΟ

Στα μέσα του Αυγούστου πληροφορηθήκαμε από τον Τύπο και την τηλεόραση ότι ο Κάλβιν Κλάιν ζήτησε το Ηρώδειο για να παρουσιάσει τη νέα σειρά των τζιν του σε μία επίδειξη-υπερθέαμα, από αυτές που συνηθίζουν τελευταία οι σχεδιαστές μόδας. Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ) απέρριψε την πρόταση του Κάλβιν Κλάιν με το σκεπτικό της προστασίας του ιστορικού χαρακτήρα του μνημείου. Το ΚΑΣ έκρινε ότι τα τζιν του Κάλβιν Κλάιν ήταν μία προσβολή για το Ηρώδειο.

Ο υπουργός Πολιτισμού Βενιζέλος δεν επικύρωσε τη γνωμοδότηση του ΚΑΣ και δήλωσε ότι το Ηρώδειο είναι ανοιχτό για τον Κάλβιν Κλάιν. Ξεσηκώθηκε λοιπόν ένα κύμα αντιδράσεων από ανθρώπους της τέχνης, από τους σοβινιστές και από τους σοσιαλφασίστες, που είτε ανοιχτά είτε καλυμμένα, είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά, ξεκαθάρισαν ότι η Ελλάδα, η "γενέτειρα του πολιτισμού" δεν έχει ανοιχτές τις πόρτες της στη δυτική κουλτούρα, την κουλτούρα των βαρβάρων, των "εμπόρων θεάματος". Τα μάρμαρα των μνημείων μας που έχουν κλεισμένο μέσα τους το "αρχαίο ελληνικό πνεύμα" βεβηλώνονται από την παρουσία αυτών των "χυδαίων εμπόρων" που δεν έχουν καμία σχέση με την ευγένεια και την ανωτερότητα του ελληνικού πολιτισμού.

Ο Κάλβιν Κλάιν, δήλωσε τελικά ότι δεν θα κάνει την παρουσίαση του στο Ηρώδειο. Ο Κάλβιν Κλάιν είναι ένας από τους πιο γνωστούς σχεδιαστές μόδας και γνωρίζει ότι οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα θα τον καλοδεχτεί γιατί η παρουσία του Κάλβιν Κλάιν στη χώρα που θα επιλέξει θα σημαίνει ανέξοδη προβολή της στο εξωτερικό. Στην πρόταση του για το Ηρώδειο μάλιστα, ο Κάλβιν Κλάιν είχε προτείνει τα έσοδα της εκδήλωσης να διατεθούν για την ανέγερση του μουσείου της Ακρόπολης. Το αντικείμενο του σχεδιασμού ήταν η διαφήμιση και όχι το άμεσο κέρδος από τη συγκεκριμένη παρουσίαση. Τίποτα από όλα αυτά δεν στάθηκαν ικανά για να συγκινήσουν τους "απογόνους του Σωκράτη και του Πλάτωνα".

Η πίεση που ασκήθηκε ήταν τόσο ασφυκτική ώστε ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να βάλει όρους στον Κάλβιν Κλάιν. Όπως δήλωσε, η απόφαση του ήταν "μία απόφαση επί της αρχής", η οποία αφορούσε "ένα σύνθετο μουσικοχορευτικό θέαμα που πρέπει να σέβεται τον χώρο και οι συντελεστές του να εγγυώνται ότι θα κινηθεί σε υψηλό ποιοτικό επίπεδο". Επειδή, λοιπόν, ήταν μάλλον δύσκολο να προσαρμοστούν τα τζιν του Κάλβιν Κλάιν στα εθνικά κόμπλεξ των ελλήνων "πατριωτών", εγκαταλείφθηκε η ιδέα του Ηρωδείου.

Ο Βενιζέλος σε συνέντευξη του στο Βήμα, 16/8, έλεγε: "Φοβού-

μαι μάλιστα ότι σε ορισμένες αντιδράσεις υπέρκειται μια μονοδιάστατη προσέγγιση των πραγμάτων. Η μονοδιάστατη όμως προσέγγιση των αισθητικών προβλημάτων κρύβει μέσα της το αβγό του φιδιού". Πράγματι αυτή η ιστορία κρύβει μέσα της το "αβγό του φιδιού". Η μονοδιάστατη προσέγγιση δεν είναι άλλη από αυτή της ανωτερότητας του ελληνικού πολιτισμού, η αντιδυτική, αντιευρωπαϊκή προσέγγιση στο όνομα του "αρχαίου ελληνικού πνεύματος". Αρχηγός αυτού του νεοαριστοκρατικού ρεύματος δεν θα μπορούσε να είναι άλλος από το ψευδοΚΚΕ. Στην πρώτη σελίδα του Ριζοσπάστη, Σάββατο 15-Κυριακή 16 Αυγούστου, διαβάζουμε: "Ηρώδειο, μόδα και κυβέρνηση: Τα μνημεία του τόπου δεν είναι για πλασάρισμα προϊόντων". Και στα σχετικά άρθρα διαβάζουμε ότι:

Πρώτον, "Ο υπουργός Πολιτισμού, "μαϊμουδίσει" μπροστά σε Ευρωπαίους εταίρους και μιμείται, δήθεν, εκσυγχρονισμούς πολιτικούς, πολιτιστικούς και άλλους. Μόνο που όταν εκχωρείς στοιχεία του πολιτισμού σου αντί πινακίου φακής, δε "γίνεσαι Ευρώπη", αλλά "μπαρναβία". Διότι το Ηρώδειο δεν είναι, απλώς, ένα ρωμαϊκό θέατρο, αλλά ένα μνημείο, που όχι τυχαία, χτίστηκε κάτω από την Ακρόπολη και δίπλα σε άλλα αρχαία μνημεία. Είναι κομμάτι της μίας και αυτής ιστορίας", και

Δεύτερον: "Αν δεν αποφασίσει, να έχει μίαν αποκλειστική φυσιογνωμία, τόσο το Φεστιβάλ, όσο και το Ηρώδειο πολλά ακόμα έχουν να δουν τα ματάκια μας... Ο τουρισμός και η εισροή χρημάτων είναι δίκιο μαχαίρι. Γιατί να βλέπουμε τη διάσωση της παραδοσιακής φυσιογνωμίας της χώρας μας σαν εμπόδιο στην οικονομική πρόοδο; Και η οικονομική πλευρά είναι το άπαν στη ζωή; Δεν είναι πάρα πολλά εκείνα που θυσιάζονται για την οικονομική δήθεν ανάπτυξη, χωρίς να ληφθεί υπόψη το ψυχικό και οικονομικό κόστος;" Και καταλήγει, η αρθρογράφος Σ. Αδαμίδου διακηρύσσοντας ότι: "**Η υποπόσταση ενός λαού είναι πρώτα απ' όλα η πνευματική του φυσιογνωμία. Θα καταντήσουμε μια ευρωπαϊκή επαρχία και πολιτιστικά θα είμαστε πρόσφυγες στην ίδια μας τη χώρα**".

Η όπως έλεγε ο Χριστόδουλος, "ο ελληνικός λαός για να επιβιώσει στην εποχή της παγκοσμιοποίησης πρέπει να παράγει πνεύμα", γιατί η ελληνική φυλή διαθέτει ανώτερο πνεύμα από όλες τις άλλες φυλές.

Ο σοσιαλφασισμός δημαγωγεί με την πολιτιστική ανωτερότητα, δίνει στα μνημεία "πνεύμα" και τα παγώνει μέσα στον χρόνο σε "φορείς αρχαίου πολιτισμού" σε μία άκρατη αρχαιολαγνία μεσαιωνικού χαρακτήρα. Με εθνικιστική φλόγα βάζει

στην άκρη την πάλη των τάξεων και διακηρύσσει ότι: "**η υποπόσταση ενός λαού είναι πρώτα απ' όλα η πνευματική του φυσιογνωμία**". Με τον ίδιο τρόπο βάζει στην άκρη την πάλη των τάξεων στην τέχνη, αλλά και αυτό το ποιοτικό κριτήριο που χρησιμοποιεί η αστική τάξη, και διακρίνει μόνο το εθνικό κριτήριο. Η "τέχνη του λαού" είναι αυτή που διατηρεί τον "ελληνικό παραδοσιακό χαρακτήρα" μακριά από τις δυτικές επιρροές που θα μετατρέψουν την Ελλάδα σε "ευρωπαϊκή επαρχία". Έτσι το Ηρώδειο διατήρησε τον χαρακτήρα του όταν φιλοξένησε τον Μητροπάνο και τη Μαρινέλλα. Αυτός είναι ο νεοαριστοκρατικός λόγος που καλύφθηκε κομπά στην περίπτωση του Κάλβιν Κλάιν από το επιχείρημα ότι η "μόδα" και η "υψηλή ραπτική" δεν είναι τέχνη αλλά επιχείρηση. Η υψηλή ραπτική έχει στοιχεία τέχνης, αλλά δεν είναι τέχνη, η βιομηχανία της μόδας είναι πραγματικά επιχείρηση, και ο Κάλβιν Κλάιν είναι από τα πιο παρακμασμένα αστικά στοιχεία σε αυτή τη βιομηχανία. Αλλά αυτό δεν είναι καθόλου το θέμα μας. Άλλωστε οι σοσιαλφασίστες δεν κάνουν

αισθητική-ιδεολογική κριτική στην αστική μόδα, ούτε διακρίνουν μέσα στη μόδα πάλη κατευθύνσεων, και αντανάκλαση της ταξικής πάλης στα αισθητικά ζητήματα. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να χτυπήσουν τη μόδα γενικά σαν μία έκφραση της μοντέρνας ζωής που βεβηλώνει το "ιερό, αρχαίο και πατρογονικό".

Ο Χρήστος Ράπτης γράφει στον Επενδυτή, 14-16/8, ότι το Ηρώδειο ήταν ένα ρωμαϊκό θέατρο "που στις εποχές της δόξας του δεν ήταν τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από ένα σύγχρονο Περοκέ. Ένας τόπος δηλαδή όπου οι πιο αντιφατικές παραστάσεις διασκέδαζαν τους αρχαίους ημών προγόνους...". Και συνεχίζει: "Άλλες μεγάλες χώρες με ανάλογη πολιτιστική παράδοση δεν δίστασαν να ανοίξουν τα μουσεία τους, όπως λόγου χάρη το Λούβρο ή το Πράντο, βάζοντας μέσα τη ζωντανή πολυχρωμία ορισμένων ιδιοφυών δημιουργών. Αυτός είναι άλλωστε, από όσο μπορώ να φανταστώ, και ο μοναδικός τρόπος για να μην μεταβληθούν τα μουσεία σε αυτό που λέει η λέξη όπου θα κυριαρχούσαν οι αράχνες και οι νυχτερίδες". Η φυσιογνωμία, λοι-

πόν του Ηρωδείου δεν ήταν τόσο "ιερή". Και σε κάθε περίπτωση τα μνημεία πρέπει να ακολουθούν την εξέλιξη της ζωής, και όχι η ζωή να προσαρμόζεται στη "φυσιογνωμία των μνημείων". Θα ήταν ίσως χρήσιμο, εδώ, να τονίσουμε το γεγονός, σε μία ιστορία που η λογική χάνεται, ότι το Ηρώδειο ήταν **ρωμαϊκό** θέατρο, και όχι αρχαίο ελληνικό. Βέβαια, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας πάντα την "αδιάλειπτη συνέχεια του ελληνικού έθνους μέσα στους αιώνες", ή κατά τον Ριζοσπάστη, την υπόθεση της "μίας και αυτής ιστορίας"...

Στη χώρα μας το σοσιαλφασιστικό στρατόπεδο απλώνει ένα φαιοκόκκινο μεσαιωνικό σκοτάδι. Αυτή η επικίνδυνη δημαγωγία έχει στόχο να καλλιεργήσει τον αντιευρωπαϊσμό στο λαό για να μπορέσει αυτός να δεχθεί σα σύμμαχο τη νεοσαρική Ρωσία, συμμαχία που θα οδηγήσει τη χώρα στο φασισμό και στον πόλεμο. Όλοι οι δημοκράτες και οι προοδευτικοί άνθρωποι πρέπει να αντισταθούν με κάθε μέσο στην επίθεση του μαύρου αντιδραστικού μετώπου και να προστατέψουν τη δημοκρατία στη χώρα.

Ένας μεγάλος φυσικός για την νεοελληνική αρχαιοπληξία

Ο Richard Feynman (1918-1988, βραβείο Νόμπελ 1965) ήταν ένας από τους μεγαλύτερους θεωρητικούς φυσικούς του αιώνα μας. Η μεγάλη αυτή προσωπικότητα επισκέφθηκε τη χώρα μας και έγραψε μια επιστολή στην Αθήνα το '80 ή '81.

Ανάμεσα στα άλλα ο κορυφαίος αυτός διανοητής και οξυδερκής παρατηρητής, γράφει:

Φαίνεται ότι οι Έλληνες παίρνουν το παρελθόν τους πολύ στα σοβαρά. Διδάσκονται στα σχολεία τους Αρχαία Ελληνικά, 10 ώρες την εβδομάδα (επί εξί ολόκληρα χρόνια). Πρόκειται για κάποιου είδους προγονολατρεία. Υπογραμμίζουν με έμφαση το πόσο υπέροχοι ήταν οι αρχαίοι Έλληνες - και πραγματικά ήταν υπέροχοι. Όταν όμως τους πεις: «Ναι, αλλά κοίταξε πόσο πιο μπροστά προχώρησε ο σύγχρονος άνθρωπος από τους αρχαίους Έλληνες»; - εννοώντας με αυτό την ανάπτυξη της πειραματικής επιστήμης, των μαθηματικών, την τέχνη της Αναγέννησης, το μέγα βάθος, αλλά και την κατανοητή σχετική ρηχότητα στην αρχαία ελληνική φιλοσοφία κτλ - ρωτάνε: «Τι εννοείς; Τι έλειπε από τους αρχαίους Έλληνες»; Συνεχώς υποβαθμίζουν την εποχή τους και εξυψώνουν την πα-

λιά φτάνοντας στο σημείο να θεωρούν την κατάδειξη των σημερινών θαυμάτων ως αδικαιολόγητη έλλειψη εκτίμησης προς το παρελθόν.

[] Αυτό που μαθαίνουν οι Έλληνες στα σχολεία τους είναι να τρομοκρατούνται στη σκέψη πόσο πιο χαμηλά έχουν πέσει από τους σούπερ προγόνους τους.

(Το παραπάνω απόσπασμα είναι παρμένο από το περιοδικό RAM, Ιούλιος-Αύγουστος 1998, από τη στήλη του Ν. Δήμου, σε μετάφρασή του από το: What do you Care what other people think).

Βέβαια μπορεί σήμερα στα σχολεία να μην κάνουν 10 ώρες αρχαία την εβδομάδα αλλά παρόλα αυτά η προγονολατρεία και η προ-

γονοπληξία, η μεγάλη αρρώστια του σοβινισμού, εξακολουθεί να μαραζώνει τη χώρα και να δηλητηριάζει τη σκέψη των μαθητών και του λαού. Η εξύψωση του πνεύματος των αρχαίων και η υποβάθμιση των επιτευγμάτων των άλλων λαών και των κατοπινών αιώνων, η αποστροφή στο δυτικό ορθολογισμό και η ανύψωση του ανατολίτικου μεταφυσικού είναι βασικά χαρακτηριστικά όχι μόνο για το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά για ολόκληρη σχεδόν τη θεωρητική σκέψη στη χώρα.

Είναι βασικό καθήκον για τη δημοκρατική διάνοηση της χώρας να αντιπαλέψει αυτή τη μαύρη αντιδραστική ιδεολογία και να την νικήσει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ Η ΟΠΟΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο αρχιεπίσκοπος του πολέμου κλιμακώνει το εμπρηστικό του κήρυγμα.

Είναι απαράδεχτο το κράτος, δηλαδή οι φορολογούμενοι, να πληρώνουν δισεκατομμύρια για να συντηρούν έναν εκκλησιαστικό θεσμό που ο Χριστόδουλος μετατρέπει σε μαζικό φασιστικό κόμμα. Δημοκρατία σημαίνει άμεση καθάρση του Χριστόδουλου ή άμεσος χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος. Αθήνα, 18 Αυγούστου 1998

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 7

από συγκεκριμένα κέντρα έχουν σαν αποτέλεσμα να κάμψουν το εθνικό φρόνημα του λαού της Φλώρινας οποίος για πολλά χρόνια αγωνίστηκε να παραμείνει η πόλη αυτή ελληνική. Τα μέλη του "ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ" δημιουργούν την εσωτερική μετανάστευση προς τα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα κλπ.) και δεν είναι τυχαίο ότι στη Φλώρινα παρουσιάζεται μείωση αντί αύξηση του πληθυσμού και δεν αναπτύσσεται οικονομικά. Έχουν θέσει ως πρόγραμμα την αποσταθεροποίηση της περιοχής με απώτερο σκοπό την απομάκρυνση όλων των επενδυτών από τη Φλώρινα, ώστε μαραζώνοντας οικονομικά η περιοχή, οι κάτοικοί της να είναι όλο και περισσότερο ευάλωτοι στην προπαγάνδα των Σκοπίων. Η ανθελληνική τους προπαγάνδα εκδηλώνεται με κάθε τρόπο και μέσο, εκδίδουν τη μηνιαία επιθεώρηση ΖΟΡΑ με περιεχόμενο καθαρά ανθελληνικό, έχουν κυκλοφορήσει κατά καιρούς χάρτες στους οποίους απεικονίζεται η "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ" και αυτοί, ότι δηλαδή η Μακεδονία μας ανήκει στα Σκόπια και ότι τα Ελληνικά εδάφη φτάνουν μέχρι τα Τέμπη. Διαστρεβλώνουν επίσης στίχους παλαιών μακεδονικών τραγουδιών με απώτερο σκοπό το διχασμό και την αγανάκτηση του ντόπιου πληθυσμού".

Ορίστε κατάθεση, υπόδειγμα προπαγάνδας και μισαλλοδοξίας για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα! Συκοφαντείτε εμάς ότι διαστρεβλώνουμε τα τραγούδια, ότι εμείς φταίμε που ερήμωσε η περιοχή (ξέχνα βέβαια τους χιλιάδες πολιτικούς πρόσφυγες που δεν τους επιτρέπεται ο επαναπατρισμός) και καταθέτει ως... Κωλέττης του 19ου αιώνα; Αλήθεια τότε τι γλώσσες μιλούσαν οι πληθυσμοί της Ρούμελης και του Μοριά;

Βέβαια η παραπάνω κατάθεση αποτελεί και κλασικό παράδειγμα που αποδεικνύει γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να κερδίσει τις εκλογές. Αν έτσι σκέφτονται και υπόλοιποι γραμματείς της Ν.Δ. πανελλαδικά τότε δικαίως είναι στην αντιπολίτευση. Λέει λοιπόν ο συμπαθητικός κτ'α άλλα κ. Κωλέττης ότι λόγω του ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ έχουμε σεισμόδανεια χωρίς σεισμούς, προγράμματα με επιδοτήσεις μέχρι και 60% στη Γεωργία... εργοστάσιο της ΔΕΗ που επιτέλους θα γίνει για "εθνικούς" λόγους υιοθεσίες χωρών... κλπ. και αν φωνάζουμε και λίγο περισσότερο μπορεί να μας φέρουν και θάλασσα...

Υστερόγραφο: η μητέρα του και οι συγγενείς του μήπως γυρνίζουν και ομιλούν άπταιστα την μακεδονική;

Μούλης Γεώργιος του Ανέστη και της Μαρίκας, λογιστής, Γραμματέας της Νομαρχιακής Επιτροπής Φλώρινας του ΚΚΕ.

(...) "Απ' ό,τι επίσης έμαθα η λέξη "ΛΕΡΙΝΣΚΙ" είναι παράγωγο της λέξης "ΛΕΡΙΝ"- η οποία παρερμηνεύει το τοπωνύμιο Φλώρινα και αναφέρεται έτσι όπως υπάρχει στους χάρτες των εκδοτικών κύκλων των Σκοπίων" (...) "κατά τη γνώμη μου η ηγετική ομάδα αυτής της κίνησης, χωρίς να έχω συγκεκριμένα στοιχεία για να το τεκμηριώσω απόλυτα, υποκινείται από ξένα κέντρα και εξυπηρετεί αντικειμενικά τα παιχνίδια των μεγάλων στην περιοχή και τη Νέα Τάξη πραγμάτων. Ως εκ τούτου εάν συνεχιστεί η ίδια τακτική δεν αποκλείεται να έχουμε μεγαλύτερα επεισόδια τα οποία κάθε άλλο παρά καλό μπορούν να προκαλέσουν." (...) "Το πρόβλημα κατά τη γνώμη μου δεν βρίσκεται τόσο στην ξενόγλωσση επιγραφή (άλλωστε υπάρχουν πάρα πολλές ξενόγλωσσες επιγραφές γύρω μας) όσο στη συγκεκριμένη λέξη "ΛΕΡΙΝ" - η οποία όπως είπα υποκρύπτει εδαφικές διεκδικήσεις από τη γειτονική χώρα και η οποία από μόνη της ποκαλεί την αγανάκτηση κολλοπροαίρετων πολιτών και διεγείρει το δημόσιο αίσθημα διαταράσσοντας την κοινή ειρήνη, αλλά και τη δήθεν "αγανάκτηση" κάποιων κολοθηλητών, οι οποίοι, από έλλειψη ουσιαστικών πολιτικών θέσεων για τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την περιοχή "τρέφονται" και προσπαθούν να επιβιώσουν πολιτικά, εμφανιζόμενοι σαν "αγανακτισμένοι" πολίτες. Σε κάθε περίπτωση πάντως διαταράσσεται η γαλήνη του τόπου με πολλαπλές αρνητικές επιπτώσεις". (...) "Γι' αυτό κατά τη γνώμη μου, η όποια εισαγγελική έρευνα δεν θα πρέπει να στραφεί μόνο στην ανάρτηση της συγκεκριμένης πινακίδας η οποία είπα και πιο πριν δεν είναι το κύριο, αλλά απλώς μια παρανυχίδα στο πλέγμα των προβλημάτων που υπάρχουν. Θα πρέπει ο κύριος Εισαγγελέας να ερευνήσει τις γενικότερες διασυνδέσεις που έχει η ηγετική ομάδα του "ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ" με ξένα κέντρα και στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό όλους τους κρίκους της αλυσίδας που ξεκινούν από την Ουάσιγκτον και τα κέντρα αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περνούν από τα Σκόπια και φτάνουν μέχρι την περιοχή μας. Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι το κύριο γιατί αντικειμενικά η ηγετική ομάδα του "ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ" έχοντας αυτές τις διασυνδέσεις (τις οποίες όπως είπα δεν έχω συγκεκριμένα στοιχεία για να αποδείξω, αλλά τα τεκμηριώνω λογικά από την όλη δράση τους) εξυπηρετεί αντικειμενικά τα αποσταθεροποιητικά παιχνίδια των μεγάλων στην περιοχή. Βασικό μέσο για να περάσει αυτή

η πολιτική είναι το "διαίρει και βασιλεύει", η διχόνοια ανάμεσα στους λαούς, η πρόκληση τεχνητών αντιθέσεων μέσα στον πληθυσμό της ίδιας χώρας, η αξιοποίηση υπαρκτών και ανύπαρκτων μειονοτικών προβλημάτων. Επίσης ο κύριος Εισαγγελέας θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να ερευνήσει και τις τυχόν οικονομικές διασυνδέσεις που έχει αυτή η ηγετική ομάδα με τα ξένα κέντρα. Επομένως σε κάθε ενέργεια που δημιουργεί τέτοια προβλήματα, που διχάζει τον πληθυσμό και διαταράσσει την ηρεμία και γαλήνη του τόπου, θα πρέπει να μπει φραγμός".

Και συ τέκνον Βρούτε "χωρίς να έχεις συγκεκριμένα στοιχεία για να τεκμηριώσεις απόλυτα" την κατάθεσή σου παίζεις το ίδιο βιολί με τον ομογάλακτο σύντροφό σου κ. Κωλέττη.

Εξάσες τι σκευωρίες και τι παιχνίδια παίχτηκαν στα πέτρινα χρόνια και τώρα υπερθεματίζεις για ανθελληνισμό και προδοσίες.

Ωστε το "Λέριν" σε πειράζει και δεν σε ενόχλησε που κάποτε το κόμμα εκτύπωνε βιβλία εφημερίδες στην Μακεδονική γλώσσα... Τότε ποίο "κέντρο" και ποίος επιάλτης σας καθοδηγούσε;

Ωμως γιατί ο "κύριος εισαγγελέας" δεν θα πρέπει και για το ΚΚΕ να μην ερευνήσει και τις τυχόν οικονομικές διασυνδέσεις που έχει η ηγετική ομάδα με τα ξένα;

Πασσαλής Θωμάς-Θεόκλητος του Βασιλείου και της Παρασκευής, Γερέας.

(...) "Οι ιερείς-σύνεδροι αγανακτισμένοι δια την ανάρτησιν πινακίδος με γράμματα του σλαβικού αλφαβήτου υπό ομάδος φιλοσκοπιανών, οι οποίοι συγκροτούν την κίνησιν του "Ουρανίου Τόξου" εις τα εν Φλωρίνη γραφεία των, εκφράζοντες και την ιεράν αγανάκτηση του ποιμνίου των, το οποίον ανέρχεται εις χιλιάδας ορθόδοξων χριστιανών Ελλήνων της παραμεθορίου περιοχής μας ήσαν έτοιμοι να προβούν εις ριζικές και δυναμικές λύσεις ήτοι να μεταβούν εις τον χώρο όπου ευρίσκετο αναρτημένη η ανθελληνική αυτή επιγραφή και να την αφαιρέσουν". (...) "Εδήλωσαν εντούτοις ότι, εάν δεν αφαιρεθεί συντόμως η προκλητική πινακίδα, τότε κλήρος και λαός με επικεφαλής τον Γέροντα Επίσκοπο και ενώ θα κρούονται πενήμως οι κώδωνες των Ιερών Ναών της πόλεως της Φλωρίνης, θα κινηθούν εν σώματι διά την αφαιρεσιν της ανθελληνικής πινακίδος και θα διαμαρτυρηθούν εντονότατα και δυναμικώς προς πάσαν κατεύθυνσιν".

Ευτυχώς οι Φαρισαίοι είχαν λιγότερο ζήλο από τον δικό σας και δεν ξεκρέμασαν την τρίγλωσση επιγραφή του εσταυρωμένου...

ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ!

συνέχεια από τη σελ. 1

τεύθυνση ότι δεν τίθεται σήμερα θέμα αλλαγής συνόρων, δεν υπήρξε, αλλά ούτε και κυβερνητική ανακοίνωση. Ο Γιαννόπουλος ανέλαβε να σώσει την τιμή της κυβέρνησης και όλης της αστικής τάξης, διευκρινίζοντας ότι δεν μπορεί εκπρόσωπος του ελληνικού κράτους να πάει να ανοίξει την πόρτα της εκκλησίας στην Τραπεζούντα γιατί αυτό προϋποθέτει αλλαγή συνόρων. Ο Βενιζέλος και ο Ρέππας αργότερα στήριξαν μεμονωμένα με δηλώσεις τους τον Γιαννόπουλο, όμως σχεδόν αμέσως αναδιπλώθηκαν και τον άφησαν πάλι μόνο του εναντίον του Χριστόδουλου. Στην τελευταία δήλωσή του ο Γιαννόπουλος μίλησε για τους δεσμούς του Χριστόδουλου με τη χούντα και τη συμμετοχή του στην παραθηρ-σκειυτική οργάνωση "Χρυσόπηγη", στην οποία συμμετέχει η γνωστή τρώικα που βρίσκεται σήμερα στην ηγεσία της Εκκλησίας,

δηλαδή Χριστόδουλο, Καλλίνικος, Αμβρόσιος και προκάλεσε την αντίδραση του δεύτερου. Ωστόσο ο Γιαννόπουλος ποτέ δεν έθεσε ζήτημα χωρισμού εκκλησίας - κράτους, έχει μάλιστα δηλώσει την έντονη αντίθεσή του σε μία τέτοια κίνηση.

Από την πλευρά των υπόλοιπων κομμάτων το σκηνικό διαμορφώθηκε ως εξής: Στη Ν.Δ. υπήρχε μία διάθεση κάλυψης του αρχιεπισκόπου. Ο *Ελεύθερος Τύπος* από την αρχή του επεισοδίου έδωσε ένθερμη στήριξη στον Χριστόδουλο, ενώ κανένα στέλεχος, ή βουλευτής δεν καταφέρθηκε εναντίον του. Η διάθεση αυτή εκφράστηκε με επίσημη ανακοίνωση της Ν.Δ., δύο περίπου εβδομάδες μετά το ξέσπασμα Χριστόδουλου. Ο Σηλιωτόπουλος, ενεργώντας με την ιδιότητα του σαν εκπρόσωπος του κόμματος χαρακτήρισε "χρήσιμες και πολύτιμες για την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό" τις απόψεις του Χριστόδουλου, και προειδο-

ποίησε ότι: "Οποιαδήποτε προσπάθεια φίμωσης της Εκκλησίας θα γίνει μπουμέρανγκ σε αυτούς που την επιχειρούν". Κάλεσε μάλιστα την κυβέρνηση σε "συστράτευση" με την Εκκλησία (*Ελεύθερος Τύπος*, 27/8). Η περίοδος αυτή των δύο εβδομάδων που περίμενε η Ν.Δ. ήταν μία περίοδο διερευνητική, πρώτον για τις αντιδράσεις του υπόλοιπου πολιτικού κόσμου, και δεύτερον για τις αντιδράσεις των στελεχών της. Όταν ο Καραμανλής διαπίστωσε ότι μία ανοιχτή στήριξη δεν θα οδηγούσε σε απομόνωση δεν δίστασε να προχωρήσει σε ανοιχτή τοποθέτηση.

Εννοείται ότι η ΠΟΛ.ΑΝ. και το ΔΗΚΚΙ στήριξαν επίσης τον Χριστόδουλο. Όλοι αυτοί έκφρασαν τα αισθήματα των σοβινιστών.

Σε ό,τι αφορά τον ΣΥΝ, ο Αλαβάνος μίλησε για λόγο που "ωφελεί τους Τούρκους" γιατί τους δίνει "προσχήματα" (*Ελευθεροτυπία*, 18/8). Ο Κουβέλης δήλωσε ότι ο αρχιεπίσκοπος με το λόγο του "εκθέτει τη χώρα", τον κάλεσε να πε-

ριοριστεί στα θέματα που αφορούν την Εκκλησία, και επανέφερε το ζήτημα χωρισμού Εκκλησίας-κράτους. Ο ΣΥΝ, μιλάει συχνά-πυκνά για το χωρισμό της Εκκλησίας-κράτους με αφορμή πάντα τις παρεμβάσεις Χριστόδουλου. Ωστόσο, όταν μπήκε το θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος για συζήτηση στη Βουλή, όχι μόνο δεν υποστήριξε αυτόνομα μία πρόταση για κατάργηση του άρθρου 3 που καθιερώνει "επίσημη θρησκεία", αλλά σύρθηκε πίσω από την πρόταση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ για κατάργηση του θρησκευτικού όρκου κατά την όρκιση της κυβέρνησης και του προέδρου της Δημοκρατίας. Ποτέ δηλαδή δεν πάλεψε για αυτό το αίτημα, που τώρα εκ του ασφαλούς προβάλλει, γιατί δεν θέλει πραγματικά τον χωρισμό. Ο άξονας ελληνισμός-ορθοδοξία, εξυπηρετεί την καλλιέργεια του αντιευρωπαϊκού αντιτούρκικου κλίματος στο λαό και την προσέγγιση στην "ορθόδοξη" αδελφή Ρωσία. Γι' αυτό και συμφέρει τον ΣΥΝ, η διατήρησή του.

Τα ίδια ισχύουν και για το ψευτοΚΚΕ. Το ψευτοΚΚΕ αρχικά μέσω του Μαίλη, μέλους της Κεντρικής Επιτροπής και στη συνέχεια με τον Κολοζόφ καταδίκασε τις

δηλώσεις του Χριστόδουλου σα μεγαλοιδεατικές, σοβινιστικές και φιλοπόλεμες, και επανέφερε τη δικιά του πρόταση για χωρισμό εκκλησίας-κράτους, αλλά με πρωτοβουλία της Εκκλησίας. Πρόκειται για ένα δημαγωγικό τέχνασμα που έχει εφεύρει το ψευτοΚΚΕ για να ικανοποιήσει τα αντιθηρσκευτικά αισθήματα των οπαδών του από τη μια, και να μην έρθει σε πραγματική ρήξη με την Εκκλησία από την άλλη. Το ψευτοΚΚΕ υποστηρίζει την καινοφανή άποψη ότι ο χωρισμός δεν πρέπει να γίνει με πρωτοβουλία του κράτους και χωρίς τη συναίνεση της Εκκλησίας γιατί κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε "διχασμό του λαού" και "αποπροσανατολισμό" από τα πραγματικά του προβλήματα. Μέχρι, λοιπόν να εκδηλωθεί η πρωτοβουλία της Εκκλησίας, ο λαός οφείλει να είναι "ορθόδοξος και ενωμένος".

Μετά από όλα αυτά, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Καψής, με δηλώσεις του στήριξε τον αρχιεπίσκοπο και κατηγόρησε την κυβέρνηση για ενδοτισμό. Όσο το κλίμα θα γίνεται πιο ανεκτικό για τον Χριστόδουλο, τόσο οι σοβινιστές θα εκδηλώνονται.

Η ελευθεροστομία του Χριστό-
συνέχεια στη σελ. 12

ΝΑΖΙΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΥΣΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

“Η Κάλυμνος είναι ελληνική” και σε ελληνικό έδαφος, η ανάρτηση της τουρκικής σημαίας για οποιαδήποτε αιτία, θεωρείται “προσβολή της εθνικής υπερηφάνειας” των Ελλήνων. Γι’ αυτό τον λόγο οι Καλύμνιοι αποπειράθηκαν να λυντσάρουν έξι τουρκούς τουρίστες, ανάμεσα στους οποίους βρισκόταν και ένας γιατρός, καθηγητής πανεπιστημίου και ένας μεγαλοεπιχειρηματίας.

Θα εξιστορήσουμε το περιστατικό όπως το περιγράφει η *Ελευθεροτυπία*, 18 Αυγούστου (οι υπογραμμίσεις δικές μας): “*Όλα ξεκίνησαν στη 1 μετά τα μεσάνυχτα, όταν από τη θαλαμηγό “Εντνα”, φέρουσα τουρκική σημαία, που ήταν αγκυροβολημένη στο λιμάνι της Καλύμνου, κατέβηκε ο ναύτης του σκάφους Γκιουνάι Ζεϊμπέκερ κρατώντας στα χέρια του την τουρκική σημαία και την τοποθέτησε σε κολόνα του δημοτικού φωτισμού, στην οποία υπήρχαν μικρές σημαίες άλλων χωρών, λόγω της γιορτής του μελιού.*

Μέσω από τη θαλαμηγό τον βιντεοσκοπούσε και τον φωτογράφιζε ο Σενγκίζ Μεντεσέογλου, ιδιοκτήτης της θαλαμηγού και γενικός αντιπρόσωπος της “Μερσέντες” στην Τουρκία.

Καλύμνιοι που βρίσκονταν στην παραλία, αντελήφθησαν το περιστατικό και αμέσως έτρεξαν προς τον Τούρκο ναύτη για να του ζητήσουν το λόγο. Ο Τούρκος φοβήθηκε, άρπαξε τη σημαία και ξαναμπήκε στη θαλαμηγό.

“Όμως, στο σημείο είχαν ήδη συγκεντρωθεί αρκετοί κάτοικοι του νησιού, οι οποίοι εισέβαλαν στο σκάφος και πήραν τα φιλμ και την κασέτα από τη βιντεοκάμερα.

“Εντρομος οι Τούρκοι, αφού είδαν πως τα πράγματα αγρίεψαν, έλυσαν τους κάβους και σάλπαραν, αφήνοντας στο λιμάνι τον πλοίαρχο Σεϊκέτ Γκαϊλάν, ο οποίος στο μεταξύ είχε κατέβει για να δώσει εξηγήσεις για το περιστατικό στους άνδρες του Λιμεναρχείου...”

Υστερα από καταδίωξη από σκάφος του Λιμενικού, η τουρκική θαλαμηγός σταμάτησε, και οι λιμενική αναγκάστηκαν να τη “φυγαδέυσουν” στην Κω, για να αποφευχθεί το λυντσάρισμα.

Στην Κω σχηματίστηκε δικογραφία σε βάρος του ναύτη και του επιχειρηματία Μεντεσέογλου για “πρόκληση αισθήματος για διατάραξη κοινής ειρήνης”. Ορίστηκε δικάσιμος και οι Τούρκοι αφέθηκαν ελεύθεροι.

“...Στις καταθέσεις τους οι δύο Τούρκοι υποστήριξαν ότι δεν είχαν πρόθεση να δημιουργήσουν επεισόδιο, αλλά ο ναύτης ήθελε να φωτογραφηθεί ανάμεσα στις άλλες σημαίες και της πατρίδας του για ενθύμιο.

“Η θέα όλων των σημαιών μαζί ήταν πολύ όμορφη και θέλαμε να βάλουμε και την

τουρκική για φιλία”, είπε ο ναύτης βγαίνοντας από το εισαγγελικό γραφείο”.

Πριν προχωρήσουμε στην πολιτική εκτίμηση του γεγονότος σας καλούμε να φανταστείτε ένα Ολλανδό να υψώνει τη σημαία του στο Βέλγιο και να συλλαμβάνεται! Με τον ίδιο τρόπο, φανταστείτε ένα Γάλλο να υψώνει τη σημαία του στην Κάλυμνο, ή έναν Ελβετό σε κάποιο στύλο της Αθήνας, ή έναν Έλληνα στην Ιταλία κ.λπ. Μία ενδεχόμενη σύλληψη και άσκηση ποινικής δίωξης ύστερα από απόπειρα λυντσαρίσματος των ντόπιων θα ερμηνευόταν ως εξής: Πρώτον οι ντόπιοι τρέφουν ρατσιστικά αισθήματα απέναντι στη συγκεκριμένη σημαία και στη συγκεκριμένη εθνικότητα και δεύτερον, το κράτος ακολουθεί ρατσιστική πολιτική απέναντι στη συγκεκριμένη σημαία και στη συγκεκριμένη εθνικότητα. Το φαινόμενο έπρεπε να καταδικαστεί, να απαιτηθεί η αθώωση των κατηγορουμένων και η σύλληψη αυτών που συμμετείχαν στο λυντσάρισμα. Ο Τύπος, η τηλεόραση, οι πολιτικές δυνάμεις έπρεπε να αντιδράσουν, εφόσον στη συγκεκριμένη χώρα υπήρχαν υγιείς δημοκρατικές αντιστάσεις στη συγκεκριμένη ρατσιστική συμπεριφορά.

Στην Ελλάδα έγιναν τα εξής:

Η αστυνομική και η δικαστική αρχή ολοκλήρωσαν το έργο των Καλύμνιων. Η εισαγγελέας άσκησε ποινική δίωξη στους έξι Τούρκους για “πρόκληση αισθήματος για διατάραξη της κοινής ειρήνης”. Πρόκειται για τη γνωστή μεταξική διάταξη της “πρόκλησης αμοιβαίας διχόνοιας ανάμεσα στους πολίτες” (192 Π.Κ.) με την οποία κάποτε είχε συρθεί στα δικαστήρια η ΟΑΚΚΕ και άλλοι δημοκράτες. Είναι μία δίωξη με καθαρά εθνορατσιστικά χαρακτηριστικά.

Όλος ο πολιτικός κόσμος, με μία εξαιρετική καθολική ομοφωνία, την οποία θα συναντάμε όλο και περισσότερο στη συνέχεια, θεώρησε ότι το περιστατικό ήταν προκλητικό. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, οι οποίοι θέλουν να παρουσιάζονται σαν πρεσβευτές “της ελληνοτουρκικής φιλίας”, ακολουθώντας την πολιτική της ρώσικης ψευτοειρήνης, μίλησαν περισσότερο διακριτικά για “μεμονωμένη πρόκληση” που είναι όμως αποτέλεσμα της “τουρκικής επιθετικότητας”. Αυτά τα δύο κόμματα έχουν αναλάβει τη συγκράτηση των σοβινιστών, όσο η Ρωσία δεν είναι ακόμα έτοιμη για την έκρηξη στο Αιγαίο. Οι υπόλοιποι (Ν.Δ., ΠΟΛ.ΑΝ, ΔΗΚΚΙ) που δεν έχουν τέτοια προβλήματα, υποστήριξαν ότι οι έξι τουρίστες ήταν καθοδηγούμενοι από τους Τούρκους στρατοκράτες και σκοπός της πράξης τους ήταν η αμφισβήτηση της ελληνικότητας της Καλύμνου. Παρόμοιασαν την πράξη των τουριστών με το επεισόδιο στα Ίμια (!), διαμαρτυρήθηκαν για το γεγονός ότι

οι Τούρκοι αφέθηκαν ελεύθεροι, και απαιτήσαν μία απάντηση στη γειτονική μας χώρα σε σκληρή γλώσσα!!!

Ο δήμαρχος της Καλύμνου Δημήτρης Διακομιχάλης ενημέρωσε το γραφείο του πρωθυπουργού, τα γραφεία του υπουργού Εξωτερικών και του υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και συνομίλησε τηλεφωνικά με τον υπουργό Εθνικής Άμυνας. Δήλωσε στη συνέχεια ότι: “*Θεωρούμε ότι το συμβάν δεν μπορεί να αποτελεί έργο προσωπικής αυθωρησίας, αλλά μία ακόμη μεθοδευμένη ενέργεια, που εντάσσεται στη σωρεία προκλήσεων που δέχεται η χώρα μας από τη γείτονα*”, και επιβράβευσε τους κατοίκους για το λυντσάρισμα.

Η Ν.Δ. με ανακοίνωση της κάλεσε την κυβέρνηση να “*απαντήσει με αυστηρότητα και αμεσότητα στη νέα τουρκική πρόκληση*”. Στο ίδιο κλίμα κινήθηκαν ΠΟΛ.ΑΝ και ΔΗΚΚΙ. Εκ μέρους του ψευτοΚΚΕ, ο Ορέστης Κολοζώφ δήλωσε: “*ο σοβινισμός της Τουρκίας και η ενθάρρυνσή τους από τις ΗΠΑ δημιουργούν το κατάλληλο κλίμα και για τέτοιου είδους επεισόδια όπως το χθεσινό, που όμως δεν φαίνεται να έχει πολιτικές προεκτάσεις. Είναι μεμονωμένο και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί*”. Για “*ανόητη πρόκληση*” μίλησε και η Αυγή.

Η κυβέρνηση με ανακοίνωση της αναγνώρισε το “*συμβολικό χαρακτήρα*” της πράξης, αλλά δήλωσε ότι δεν υπάρχει λόγος περαιτέρω ενεργειών.

Από την κυβέρνηση επίσης ο Γιαννόπουλος, υποστήριξε ότι σωστά οι Τούρκοι αφέθηκαν ελεύθεροι.

Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι δεν βγήκε μία φωνή να υποστηρίξει ότι οι δύο Τούρκοι εναντίον των οποίων ασκήθηκε δίωξη πρέπει να αθωωθούν και να καταδικάσει τη συμπεριφορά των κατοίκων της Καλύμνου. Είναι η Ελλάδα που φέρθηκε προκλητικά στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οι Έλληνες οφείλουν συγνώμη στους Τούρκους και όχι το αντίστροφο. Οι Τούρκοι όταν σήκωσαν τη σημαία στο στύλο της ΔΕΗ φέρθηκαν σαν τουρίστες και όχι σαν εισβολείς. Οι Έλληνες όταν εισέβαλαν στο σκάφος και αφαίρεσαν το φιλμ φέρθηκαν σαν φασιστικός όχλος, και όχι σαν “πατριώτες”.

Το σοσιαλφασιστικό μπλοκ έχει καλλιέργησει τον αντιτουρκισμό στον λαό μας, με αποτέλεσμα να αντιτούρκικο μίσος να αυξάνεται και να παίρνει επικίνδυνα εθνορατσιστικά χαρακτηριστικά. Μόνο η υποστήριξη μίας πραγματικής πολιτικής ελληνοτουρκικής ειρήνης, με γνώμονα το συμφέρον των δύο λαών και συνολικά της περιοχής, μπορεί να σώσει τον λαό μας από πολεμικές περιπέτειες. Η ΟΑΚΚΕ πρωτοπόρα σε αυτή την πολιτική καλεί όλους τους συνεπείς δημοκράτες σε μέτωπο ενάντια στο αντιτουρκικό μπλοκ των “σοσιαλπατριωτών”.

Τα αποτελέσματα του ΑΣΕΠ

δικαιώνουν την κατάργηση της επετηρίδας

Ανακοινώθηκαν την περασμένη βδομάδα τα αποτελέσματα του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων στη δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντίστοιχα. Όπως είναι γνωστό, ο διαγωνισμός αυτός την εποχή της διεξαγωγής του (τον περασμένο Ιούνιο) είχε συναντήσει την λυσσαλέα επίθεση του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, σε μια τεράστια προσπάθειά του να εμποδίσει την εφαρμογή του νόμου 2525 του Αρσένη για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και ειδικότερα τα σημεία εκείνα που έχουν να κάνουν με την πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων από την επετηρίδα καθώς και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Τον Ιούνιο λοιπόν ο σοσιαλφασισμός ακολουθούμενος από τη ψευτοεπαναστατική του ουρά εξαπέλυσε μια τεράστια επίθεση έξω από τα εξεταστικά κέντρα και ενάντια στους υποψήφιους με βασικό σκοπό να εμποδίσει τη διεξαγωγή του διαγωνισμού σε ορισμένα από αυτά ή έστω σε ένα. Αυτό θα σήμαινε αυτόματα τη δυνατότητά του να εμποδίζει οποιαδήποτε κυβερνητική πράξη και κανένας νόμος δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί πια χωρίς την άδεια του Περισσού. Έτσι επιτέθηκε στους υποψήφιους εμποδίζοντάς τους να μπουν στα εξεταστικά κέντρα και ασκώντας τους καθαρή βία είτε απειλώνοντας τους είτε εξευτελίζοντάς τους προσωπικά.

Όμως ο λαός όχι μόνο αρνήθηκε να υποστηρίξει το σοσιαλφασισμό, αλλά τον μίσησε βαθύτατα για όλη αυτή την πρακτική που ακολούθησε στη διάρκεια της πολυήμερης μάχης. Έτσι αυτός απομονωμένος ηττήθηκε.

Η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων έδειξε ιδιαίτερα χαμηλά ποσοστά επιτυχίας από τη μεριά των εξεταζομένων καθηγητών ή δασκάλων και ιδιαίτερα στους κλάδους των φυσικών και δασκάλων, όπου οι επιτυχόντες είναι εξαιρετικά λιγότεροι και από αυτούς που πρόκειται να προσληφθούν φέτος (οι επιτυχόντες θα διοριστούν είτε φέτος είτε του χρόνου, μετά θα γίνει άλλος διαγωνισμός).

Μετά από την ανακοίνωση αυτή το σοσιαλφασιστικό μπλοκ βρήκε για άλλη μια φορά την ευκαιρία να επιτεθεί στο σύστημα πρόσληψης με εξετάσεις, ένα σύστημα που εφαρμόζεται παντού στην Ευρώπη και σε κάθε πολιτισμένη χώρα του πλανήτη.

Το βασικό του επιχείρημα ήταν ότι αφού οι καθηγητές ή οι δάσκαλοι εξ ορισμού είναι κάτοχοι της γνώσης που αντιστοιχεί στο πτυχίο τους, τότε για το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς δεν απάντησαν στα θέματα βασικός υπεύθυνος είναι το σύστημα των εξετάσεων και δεν μπαίνει βέβαια στον κόπο να αναζητήσει μήπως και φταιει κάτι άλλο. Γιατί αν εξαιρέσουμε τα θέματα στον κλάδο ΠΕ04 (φυσικοί-χημικοί-γεωλόγοι-βιολόγοι) που πράγματι ήταν πολύ δύσκολα, στους υπόλοιπους κλάδους χαρακτηρίστηκαν σχετικά εύκολα έως πολύ εύκολα. Άρα είναι κανείς υποχρεωμένος, αν θέλει να έχει μια στοιχειώδη σοβαρότητα, να αναζητήσει τους λόγους αυτής της αποτυχίας και να μην αρκείται σε γενικούς αφορισμούς περί του συστήματος των εξετάσεων κλπ.

Είναι γεγονός ότι μέχρι να διοριστεί κανείς με βάση τους σημερινούς ρυθμούς διορισμών και τον αριθμό των υποψηφίων για διορισμό, περνούν τουλάχιστον δέκα χρόνια για τους περισσότερους κλάδους. Στο διάστημα αυτό ένας μεγάλος αριθμός δεν ασχολείται με το επάγγελμα του εκπαιδευτικού αλλά με κάτι άλλο, για διάφορους λόγους. Είναι λοιπόν φανερό ότι οι όποιες γνώσεις και να απέκτησε πριν από δέκα χρόνια (και είναι και κοινό μυστικό ότι την εποχή που φοιτούσαν οι σημερινοί υποψήφιοι για διορισμό τα κάθε είδους “βοηθήματα” για να περάσει κανείς ένα μάθημα έδιναν και έπαιρναν) σήμερα θα έχουν ξεθωριάσει σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Άρα είναι αναγκαίο ένα μέτρο που θα εξασφαλίζει τουλάχιστον κάποιους δασκάλους που θα έχουν κάποιες στοιχειώδεις γνώσεις για να διδάξουν στα παιδιά. Δυστυχώς είναι πραγματικότητα ότι εμφανίζονται καθηγητές στα σχολεία και ιδιαίτερα της επαρχίας, όπου είναι υποχρεωμένοι να κάνουν μαθήματα στις μεγάλες τάξεις του Λυκείου και να διδάσκουν στις δέσμες και να μην ξέρουν που “πάνε τα τέσσερα” κατά μια προσφιλή έκφραση των μαθητών.

Εντελώς λοιπόν αντίθετα από το συμπέρασμα του σοσιαλφασισμού, τα αποτελέσματα των εξετάσεων έδειξαν την αναγκαιότητα του μέτρου των εξετάσεων για την πρόσληψη στην εκπαίδευση.

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΟΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ΚΛΙΝΤΟΝ ΣΕ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΚΑΙ ΣΟΥΔΑΝ

Τα δύο στρατιωτικά χτυπήματα των ΗΠΑ στο Σουδάν και το Αφγανιστάν είχαν τη σφραγίδα του προβοκάτορα Κλίντον.

Την ώρα που αυτό το υποκείμενο βυθίζεται εξ αιτίας των προσωπικών του αδυναμιών και ξεσκεπάζεται μπροστά στον αμερικάνικο λαό σαν ένας κοινός ψεύτης, βιάζεται να προσφέρει όσες υπηρεσίες μπορεί στο σοσιαλφασιστικό άξονα Μόσχας - Πεκίνου - Τεχεράνης, άξονα που με τόση αυταπάτηση υπηρετεί.

Βομβαρδίζοντας τις δύο αυτές χώρες και ακόμα πιο πολύ, βομβαρδίζοντας το Αφγανιστάν, ο Κλίντον δίνει ώθηση στον ισλαμοφασισμό καθώς συσπειρώνει γύρω από αυτήν και τις πιο μετριοπαθείς και φιλοδυτικές πλευρές του ισλαμικού και αραβικού κόσμου. Ειδικά σε ότι αφορά το χτύπημα στο Αφγανιστάν ο Κλίντον επιχειρεί, μέσα από αυτό, να σπρώξει τους ισλαμοφασίστες Ταλιμπάν στην αγκαλιά του Κρεμλίνου.

Ας δούμε λοιπόν την κατάσταση στο Αφγανιστάν.

Το Αφγανιστάν βρίσκεται σήμερα χοντρικά στα χέρια των Ταλιμπάν. Λέμε χοντρικά γιατί μετά την ήττα των φιλοϊρανών της Χέσμ-Ι-Βαχτάντ στην μεγάλη πόλη Μαζάρ - Ι - Σαρίφ στο βόρειο Αφγανιστάν, η μοναδική αντίσταση στους Ταλιμπάν είναι εκείνη του προοδευτικού αφγανού ηγέτη Μασούντ. Αλλά και αυτός έχει χάσει την ισχυρή βάση του Ταλοκάν που του εξασφάλιζε αεροπορική σύνδεση και εφοδιασμό από το Τατζικιστάν και έχει περάσει ξανά στον καλά γνωστό του αντάρτικο πόλεμο στον οποίο έχει αποδειχτεί αξεπέραστη ιδιοφυΐα κι όλες από τον καιρό της ρώσικης κατοχής.

Η κυριαρχία των Ταλιμπάν είναι μια τερατώδης δικτατορία, μια άνευ προηγουμένου πολιτική και οικονομικοκοινωνική οπισθοδρόμηση για το Αφγανιστάν. Τα πιο χτυπητά χαρακτηριστικά της είναι η τέλεια υποδούλωση της γυναίκας και η ισοπέδωση της πόλης από μια πατριαρχική υπερσυντηρητική ύπαιθρο. Από γενικότερη πολιτική άποψη η κυριαρχία των Ταλιμπάν είναι προϊόν του πακιστανικού επεχτατισμού.

Αυτός ο τελευταίος πάτησε στον αγροτικό εθνοφυλετισμό των Παστούν, μιας άγονης περιοχής που εκτείνεται τόσο στο Πακιστάν όσο και στο Αφγανιστάν, για να οργανώσει το κίνημα των Ταλιμπάν που είναι στη βάση του ένα κίνημα των Παστούν.

Ο επεχτατισμός της πακιστα-

νικής άρχουσας τάξης δεν έχει βρει παρ'όλα αυτά ακόμα την πιο κατάλληλη διεθνή του έκφραση, δηλαδή δεν έχει ακόμα προσχωρήσει στον παγκόσμιο επεχτατικό άξονα, τον άξονα του πολέμου και του φασισμού, Μόσχας-Πεκίνου - Τεχεράνης. Η πακιστανική άρχουσα τάξη είναι βαθεία διασπασμένη ανάμεσα σε έναν τριτοκοσμικό και ταυτόχρονα φιλοδυτικό προσανατολισμό και σε έναν ισλαμοφασιστικό αντιδυτικό προσανατολισμό.

Εξ αιτίας αυτών των δύο γραμμών η πακιστανική εξωτερική πολιτική περπατάει σήμερα στην κόψη του ξυραφιού ενώ κυριαρχεί ακόμα στο Αφγανιστάν η φιλοδυτική γραμμή. Γενικά δηλαδή συμμαχεί με τη Δύση, αλλά ταυτόχρονα επιχειρεί στενές συμμαχίες με τους φασισμούς του Κόλπου - Ιράν και Ιράκ, ενώ η πίεση από τον ισλαμικό αντιδυτικισμό μέσα στο Πακιστάν διαρκώς δυναμώνει.

Οι Ταλιμπάν ισλαμοφασίστες διαπερνούνται ακριβώς από την ίδια αντίφαση. Από τη μια χρωστάνε την εξουσία τους στην κυρίαρχη πακιστανική διεθνή γραμμή, οπότε και στην κάλυψη των ΗΠΑ, και από την άλλη η ιδεολογική αλλά και κοινωνική οικονομική τους πρακτική τους σπρώχνουν στον κοινό σε όλους τους φασισμούς δεξιό αντιδυτικισμό, αντισημιτισμό και αντικαπιταλισμό.

Ταυτόχρονα οι Ταλιμπάν έχουν και έναν ειδικό "εσωτερικό" λόγο να μην περνάνε στον άξονα Μόσχας - Τεχεράνης. Πρόκειται για την βαθειά αντίθεση - τουλάχιστον στο ιδεολογικό επίπεδο - ανάμεσα στον ισλαμιστικό σιίτικου ιρανικού τύπου και τον ισλαμιστικό των Ταλιμπάν.

Η θεολογική τάση των Ταλιμπάν (θεοβανδιστές), είναι ιστορικά ολοκληρωτικά αντίθετη στον σιιτισμό. Αυτό δεν ξέρουμε τι σημαίνει κοινωνικά, όμως οι σιίτες θεωρούνται από τους Παστούν άνθρωποι χαμηλής κάστας, άξιοι περιφρόνησης. Από θρησκευτική άποψη οι Ταλιμπάν θεωρούν τους ιρανούς μουλάδες μη μουσουλμάνους, χειρότερους ακόμα και από άθεους.

Οι διαφορές αυτών των βάρβαρων ανάμεσά τους θα έχουν ασφαλώς τη σημασία τους, αλλά εμάς μας ενδιαφέρουν αυτή τη στιγμή από την άποψη της παγκόσμιας κατάστασης. Η σύγκρουση Ταλιμπάν και Ιράν είναι από αυτή την άποψη κάτι το πολύ καλό, όπως είναι πολύ καλό πράγμα και η σύγκρουση Πακιστάν - Μόσχας. Το να διαρκούν αυτές οι συγκρούσεις είναι

μια εφεδρεία για την παγκόσμια ειρήνη και το παγκόσμιο προοδευτικό κίνημα.

Ένα άμεσο πρακτικό όφελος από αυτή τη σύγκρουση είναι η δυνατότητα που έχουν οι κεντροασιατικές χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, που προσπαθούν να απαλλαγούν από τη ρώσικη ηγεμονία, να διοχετεύσουν το πετρέλαιό τους στη διεθνή αγορά μέσω του Αφγανιστάν. Ο δρόμος από το Ιράν είναι ένας δρόμος που ελέγχεται έμμεσα από τη Μόσχα. Ο μόνος ανεξάρτητος δρόμος είναι αυτός από το Αφγανιστάν. Ήδη το Τουρμενιστάν αυτές τις μέρες ήταν έτοιμο να ξεκινήσει σε συνεργασία με ένα διεθνές κονσόρτσιουμ με επικεφαλής την αμερικάνικη εταιρεία Unocal την κατασκευή αγωγού 1270 χιλιομέτρων που θα περνούσε μέσω του Αφγανιστάν και θα κατέληγε στις ακτές του Πακιστάν. Η Ρωσία έχει καταβάλει λυσσαλέα προσπάθεια για να εμποδίσει την κατασκευή αυτού του αγωγού γιατί έτσι άνοιγε ο δρόμος να παρακαμφθεί ο υπάρχον ρώσικος ή έστω ο ιρανικός δρόμος για τα πετρέλαια της κεντρικής Ασίας.

Με τον βομβαρδισμό του Αφγανιστάν ο Κλίντον έστρεψε δραστήρια τους Ταλιμπάν ενάντια στις ΗΠΑ, ενώ αδυνάτισε παραπέρα τις φιλοδυτικές δυνάμεις στην ηγεσία του Πακιστάν.

Όμως το πιο άμεσο πρακτικό αποτέλεσμα ήταν ότι εξ αιτίας της κρίσης ΗΠΑ - Ταλιμπάν μεταιώθηκε και η έναρξη των εργασιών για την κατασκευή του αγωγού μέσα στο Τουρκενιστάν και, κυρίως, **ματαιώθηκε η υπογραφή της συμφωνίας με την κυβέρνηση των Ταλιμπάν για τη διέλευση του αγωγού από το Αφγανιστάν** (Μόντ 26 Αυγούστου). Αυτό ήταν ένα θανάσιμο χτύπημα στις κεντρασιατικές δημοκρατίες και ένα ανεκτίμητο δώρο στη Μόσχα.

Στην πραγματικότητα επρόκειτο για ένα πιο στρατηγικό δώρο, ένα δώρο πολιτικό. Γιατί αμέσως μετά το διπλό χτύπημα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Αφγανιστάν και στο Σουδάν υπήρχε μόνο μια ιμπεριαλιστική δύναμη για να σταθεί στο πλευρό του μουσουλμανικού κόσμου που τόσο ταπεινώθηκε μετά από αυτό: η Ρωσία. Μόνο η Ρωσία ανάμεσα σε όλες τις ιμπεριαλιστικές χώρες καταδίκασε σθεναρά τις επιθέσεις δίχως βέβαια καθόλου η προεδρία Κλίντον να εκφράσει την παραμικρή δυσарέσκεια γι αυτό.

Έτσι δουλεύει ο προβοκάτορας

Κλίντον κι όλες από την εποχή της Βοσνίας. Η πολιτική του είναι να σπρώχνει τους τοπικούς φασισμούς και κάθε αντίδραση με κατάλληλα "ισχυρά αλλά μη συντριπτικά" χτυπήματα στην αγκαλιά της Ρωσίας και του παγκόσμιου σοσιαλφασιστικού άξονα γενικότερα. Αυτό κάνει τώρα με μια τέτοια τακτική γοργά μετατρέπεται σε στρατηγική εφεδρεία του σοσιαλφασισμού.

Βέβαια μια τέτοια προβοκατόρικη πολιτική δεν μπορεί να είναι έργο ενός ανθρώπου. Χρειάζεται η αποκτήνωση και η τύφλα ολόκληρης της αμερικάνικης μονοπωλιακής αστικής τάξης που έχει πιστέψει στ' αλήθεια στην ονειροφαντασία ότι οι ΗΠΑ είναι η μόνη υπερδύναμη. Ένας Κλίντον δεν θα ήταν τίποτα αν δεν υπήρχε μια Ολμπράιτ και ένας Κοέν που εκφράζουν την τραγική αλαζονεία μιας υπερδύναμης σε πτώση, που παίρνει για πραγματικότητα τη θύμηση της παλιάς της πραγματικής μονοκρατορίας.

Μια υπερδύναμη σε άνοδο δεν θα χτυπούσε έναν Μπεν Λάντεν που κρύβεται κάπου στο Αφγανιστάν (και μάλιστα δίχως να τον σκοτώσει) αλλά θα απαιτούσε από τους Ταλιμπάν να τον εκδώσουν. Αν δεν τον εκδίδανε θα κήρυσσε πόλεμο στους ίδιους τους Ταλιμπάν και θα κυριαρχούσε αρκετά εύκολα σε μια χώρα που ήδη στενάζει από αυτούς. Κάτι αντίστοιχο θα έκανε και με τους μουλάδες του Σουδάν που ήδη κλονίζονται καθώς αντιμετωπίζουν μια ένοπλη εξέγερση στο νότο. Μια υπερδύναμη δεν δίνει χτυπήματα που μετατρέπουν τις ενδιάμεσες δυνάμεις σε εχθρικές, δηλαδή χτυπήματα ισχυρά αλλά "όχι εξοντωτικά".

Αυτά είναι χτυπήματα ενός αδύναμου τραμπούκου.

Λέμε "τραμπούκου" γιατί μια δημοκρατική χώρα που δέχεται βάρβαρες φασιστικές επιθέσεις σαν αυτές που πραγματικά δέχτηκαν οι ΗΠΑ στις πρεσβείες τους στην Κένυα και την Τανζανία, και που προκάλεσαν την απάντησή της, απαντάει μέσα στα πλαίσια της παγκόσμιας δημοκρατικής νομιμότητας. Λέγοντας δημοκρατική νομιμότητα δεν εννοούμε εδώ τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Στη δημοκρατική νομιμότητα περιλαμβάνεται και η βίαιη απάντηση όταν μια χώρα (όπως και ένας άνθρωπος) είναι σε δίκαιη άμυνα. Θυμόμαστε την δίκαιη εισβολή των στρατευμάτων της λαϊκής Κίνας σαν απάντηση στους τραμπουκισμούς του Βιετνάμ το 1979, την τιμωρία των

τραμπούκων και την γρήγορη αποχώρησή της από τα βιετναμέζικα εδάφη. Όμως τότε η Κίνα είχε κάνει γνωστό από μήνες το σφυροκόπημα που δεχόταν από το βιετναμέζικο πυροβολικό και είχε απευθύνει επανειλημμένες εκκλήσεις σ' αυτούς να σταματήσουν αυτές τις επιθέσεις. Είχε βάλει αυτό το ζήτημα σε όλα τα φόρα.

Είναι το αντίθετο από ότι έκαναν τώρα οι ΗΠΑ. Αυτοί στην κοινή γνώμη δεν έδωσαν τα στοιχεία που είχαν για την προέλευση των τρομοκρατικών επιθέσεων που δέχτηκαν οι πρεσβείες τους. Δεν απέδειξαν στα διεθνή φόρα και στο διεθνή τύπο την ευθύνη του Σουδάν και του Αφγανιστάν. Δεν κάλεσαν όλο τον κόσμο να απομονώσει αυτές τις χώρες. Κυρίως όμως δεν θεώρησαν, όπως έπρεπε, ότι οι δύο χώρες που θίχτηκε βαθύτερα η κυριαρχία τους από την ανατίναξη των πρεσβειών τους ήταν η Κένυα και η Τανζανία. Αν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές δεν έβλεπαν τους λαούς του τρίτου κόσμου σαν μύγες, θα ενώνονταν σ' αυτό το ζήτημα μαζί τους και μάλιστα θα άφηναν την Κένυα και την Τανζανία να μπουκ προστά και να βάλουν και αυτές το ζήτημα της τρομοκρατίας στον ΟΗΕ και στον τρίτο κόσμο.

Οι ΗΠΑ δεν φέρθηκαν λοιπόν ούτε σαν υπερδύναμη, ούτε σαν δημοκρατική χώρα αλλά σαν έναν προβοκάτορα. Μόνο ένας προβοκάτορας λοιπόν θα μπορούσε να είναι πρόεδρος αυτής της χώρας.

Σημ: Δεν είμαστε σε θέση να προχωρήσουμε σε μια ειδική ανάλυση του χτυπήματος Κλίντον στο Σουδάν. Ασφαλώς κι αυτός ο στόχος δεν είναι τυχαίος πόσο μάλλον που τα στοιχεία που είχαν οι αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες για το Σουδάν ήταν πολύ αδύναμα (Σύμφωνα με τον πρόεδρο της βρετανικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για την Άμυνα της Ρίτσαρντσον). Πιθανά το χτύπημα να είναι αντιπερισπασμός στην μεγάλη ρώσικη επέμβαση στο Κογκό μέσω Αγκόλας και Ζιμπάμπουε. Ίσως είναι κάτι που να έχει σχέση με τις εσωτερικές εξελίξεις στο Σουδάν. Είναι πάντως χαρακτηριστικό ότι η κυβέρνηση του Σουδάν πριν βομβαρδίσουν το εργοστάσιο οι αμερικάνοι τους κάλεσε να το ερευνήσουν και αυτοί αρνήθηκαν.

ΤΡΕΙΣ ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΚΑΜΠΙΛΑ

Παγκόσμιας βαρύτητας ο πόλεμος στο Κογκό-Ζαίρ

Στο κέντρο της Αφρικής μαίνεται αυτή τη στιγμή ένας μεγάλος πόλεμος. Η μάχη για την κυριαρχία στο Κογκό είναι το μεγαλύτερο παγκόσμιο πολιτικό ζήτημα αυτή τη στιγμή. Ποιο μεγάλο και από την διεθνή οικονομική κρίση αν και η αιτία είναι κοινή. Όπως την παγκόσμια οικονομία έτσι και την Αφρική την αποσταθεροποιεί ο ρώσικος ιμπεριαλισμός.

Στην περίπτωση του Κογκό (Ζαίρ) ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός δίνει τη δεύτερη μεγάλη σύγκρουσή του μέσα σε ένα χρόνο. Επιδιώκει τώρα την απόλυτη κυριαρχία πάνω στην τεράστια αυτή χώρα που αποτελεί την καρδιά της ηπείρου από στρατηγική και οικονομική άποψη.

Σε πρώτη φάση οι Ρώσοι με το τσιράκι τους τον Καμπίλα και σε συμμαχία με τις ΗΠΑ είχαν εκτοπίσει εύκολα τον αποδιοργανωμένο γαϊλόφιλο Μομπούτου. Τότε ο Καμπίλα είχε έρθει στην εξουσία χάρη στην έμμεση εξωτερική επέμβαση τριών γειτονικών χωρών, δηλαδή πάνω στα άρματα της Ουγκάντα, του Μπουρούντι και της Ρουάντα, κυρίως της τελευταίας.

Πυρήνας και βασική δύναμη εκείνου του κοινού στρατού ήταν οι Τούτσι κογκολέζοι της φυλής των Μπανιμουλέγκ που συγγενεύουν εθνικά με τους Τούτσι της Ουγκάντα, κυρίαρχους τώρα σ' αυτή τη χώρα μετά την ήττα των Χούτου.

Οι διεθνείς αστοί αναλυτές βλέπανε από την αρχή τον Καμπίλα σαν όργανο της πολιτικής της Ρουάντα και των ΗΠΑ. Είναι φυσικό. Όσο δεν βλέπουν τη Ρωσία στην Αφρική - και στον κόσμο γενικότερα - είναι καταδικασμένοι σε τύφλα. Σε αυτή την τύφλα βέβαια πάτησε ο προβοκάτορας ρωσόφιλος Κλίντον και έδωσε την εξουσία στον Καμπίλα.

Ο Καμπίλα πέτυχε σε πρώτη φάση να σταθεροποιηθεί. Η σταθεροποίησή του συνίστατο στην συντριβή κάθε δημοκρατικής αντιπολίτευσης μέσα στο Κογκό. Αυτή η δημοκρατική αντιπολίτευση, ακόμα πιο τυφλή και άθλια, είχε χαϊρετίσει τον αντι-μομπούτου "αγώνα" του μετώπου του Καμπίλα και καθόλου δεν είχε νοιαστεί που ο Μομπούτου έπεφτε χάρη σε μια ξένη επέμβαση. Έτσι εντελώς έκπληκτη υπέστη την διχτατορία Καμπίλα, δηλαδή απαγόρευση όλων των κομμάτων πλην εκείνου των νικητών, εξόντωση των Χούτου της Ρουάντα που είχαν καταφύγει στο Κογκό, φυλακές, βασανιστήρια και εκτελέσεις για τους δραστήριους αντιφρονούντες. Σε όλο αυτό το μακελειό οι Τούτσι του Κογκό και η Ρουάντα ήταν στο πλευρό του Καμπίλα και μάλιστα είχαν αναλάβει με ενθουσιασμό την εξόντωση των Χούτου που είχαν καταφύγει στο Κογκό (που δεν ήταν μόνο οι γενοκτόνοι).

Μετά την σταθεροποίηση η δεύτερη και πιο κρίσιμη φάση για το τσιράκι της Ρωσίας ήταν η απομάκρυνση από την εξουσία των ανθρώπων της Ρουάντα, οι οποίοι εκφράζονταν πολιτικά από τον υπουργό των εξωτερικών Καράχα. Αυτό σήμαινε ένα νέο πόλεμο, βασικά εμφύλιο.

Για τους ανθρώπους της Ρουάντα φαινόταν ένα παιχνιδάκι να ξεφορτωθούν τον Καμπίλα για αυτό και δεν φοβήθηκαν ποτέ την ενδυνάμωση του ούτε και την αποπομπή τους. Πραγματικά από

καθαρά εσωτερική άποψη αυτή η αυταπάτη ήταν απόλυτη δικαιολογημένη.

Γιατί πολύ γρήγορα το μέτωπο των Τούτσι της Ουγκάντα, πανίσχυρο και έμπειρο στρατιωτικά, κυριάρχησε στο ανατολικό Ζαίρ, κέρδισε αμέσως τους νικημένους μομπουτικούς της προηγούμενης φάσης, κέρδισε ένα κομμάτι δημοκρατών που είχαν μισήσει τον Καμπίλα και μπροστά σε έναν γενικά αδιάφορο λαό άρχισε να προελαύνει ταχύτατα προς την πρωτεύουσα Κινσάσα και μάλιστα να την περικυκλώνει και από δυτικά, δηλαδή από τις εκβολές του ποταμού Κογκό στον Ατλαντικό.

Στο σημείο αυτό και ενώ όλα έδειχναν έναν περίπατο για το αντικαμπίλα μέτωπο, αυτό ένοιωσε μια πολιτική έκπληξη από την οποία Ρουάντα, Μπουρούντι και Ουγκάντα δεν έχουν συνέλθει ακόμα: Τρεις αφρικανικές χώρες η Αγκόλα, η Ζιμπάμπουε και η Ναμίμπια με επικεφαλής την πανίσχυρη στρατιωτικά Αγκόλα, εισέβαλαν στο Κογκό για να σώσουν τον Καμπίλα που είχε ήδη δραπετεύσει από την Κινσάσα και είχε καταφύγει στην πρωτεύουσα της περιοχής Κατάνγκα, το Λουμουμπασι, όπου είναι η βάση του. Και οι τρεις αυτές χώρες ακόμη και η Ζιμπάμπουε του πρώην ανεξάρτητου Μουγκάμπε είναι σήμερα στηρίγματα της ρώσικης επίθεσης στην Αφρική.

Κανονικά θα έπρεπε ο πλανήτης να πάρει φωτιά και η Αφρική και ο κόσμος ολόκληρος να ξεσηκωθεί ενάντια σ' αυτή την πρωτοφανή για την Αφρική πολλαπλή ωμή εξωτερική επέμβαση. Η γε-

νική αρχή των αφρικανικών χωρών είναι η μη εξωτερική επέμβαση πλην των περιπτώσεων όπου κοινά διακρατικά αφρικανικά όργανα (όπως ο Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας) αποφασίζουν επεμβάσεις με ομόφωνες εγκρίσεις και από όλες τις πλευρές. Εδώ δεν συνήλθε κανένα όργανο. Οι επεμβάσεις ήταν μονομερείς για να στηριχθεί ένα μισητό καθεστώς που κατέρρεε.

Βέβαια ο Καμπίλα φρόντισε από την πρώτη στιγμή να καταγγείλει τον αντίπαλο στρατό σαν εισβολή της Ρουάντα. Και η Ρουάντα πράγματι έχει επέμβει και τώρα, όπως επέμβηκε και στην πρώτη φάση, αλλά μόνο έμμεσα δηλαδή μέσω των Μπανιμουλέγκ, καλυμμένη σε μικρή κλίμακα. Η Ρουάντα δεν έχει μπει στον πόλεμο σαν ταχτικός στρατός, δεν έχει κάνει εισβολή στο Κογκό. Είναι η Αγκόλα, η Ζιμπάμπουε και η Ναμίμπια που κάνουν εισβολή τώρα.

Και κανείς δεν απαντάει σ' αυτό. Θα περίμενε κανείς να απαντήσουν οι ΗΠΑ αφού χάνουν το Κογκό και σπάει η συμμαχία των φιλικών τους τριών χωρών με τον Καμπίλα. Εδώ φαίνεται τι αξίζει για τους Ρώσους ένας Κλίντον στην προεδρία των ΗΠΑ. Η θλιβερή διπλωματία Ολμπράιτ ίσα που διαμαρτύρεται στα λόγια, ενώ στην πράξη καλύπτει την επέμβαση. Εδώ μάλλον βρίσκεται η εξήγηση του βομβαρδισμού (μάλλον απρόκλητου) του Σουδάν από τον Κλίντον. Το Σουδάν βρίσκεται στην άμεση περίμετρο αυτής της κρίσης και στον εμφύλιο του Σουδάν έχει εμπλακεί η Ουγκάντα. Βομβαρδίζοντας το Σουδάν, ο Κλίντον, κάνει αντιπερισπασμό υπέρ της Αγκόλα. Ταυτόχρονα εδώ αποκαλύπτεται για μια ακόμα φορά ο βρώμικος και ύπουλος ρόλος του Μαντέλα.

Ο Μαντέλα της Νότιας Αφρικής, αν και ρωσόφιλος, δεν μπαίνει από την αρχή στη σύγκρουση υπέρ του Καμπίλα για να μην εκτεθεί στις ΗΠΑ και τις άλλες τρεις όπως και η Ν. Αφρική αγγλόφωνες χώρες της κρίσης (Ρουάντα, Μπουρούντι, Ουγκάντα). Παριστάνει μάλιστα τον αντι-καμπίλα, αλλά μόνο στα λόγια. Καταδικάζει τις ξένες επεμβάσεις, αλλά δεν κουνάει το δαχτυλάκι του στρατιωτικά, ούτε κάνει πολιτική καμπάνια όπως έκανε όταν βοήθησε τον Καμπίλα να πάρει την εξουσία.

Εκείνο που ζητάει διαρκώς είναι κατάπαυση των εχθροπραξιών και συνομιλίες. Το ίδιο κάνει και ο Κόφι Ανάν. Τελικά το ίδιο κάνει και η Αγκόλα. Όλοι μιλάνε για κατάπαυση εχθροπραξιών -

πράγμα που συμφέρει με την αλλαγή των συσχετισμών το αντι-καμπίλα μέτωπο - πλην του Καμπίλα που αρνείται κάθε συζήτηση και ζητάει τη νίκη απέναντι στους εχθρούς του. Οπότε Αγκόλα, Κόφι Ανάν, Μαντέλα κρύβονται πίσω από αυτόν και περιμένουν την έκβαση των μαχών, που δίχως άλλη εξωτερική επέμβαση θα οδηγήσουν το ρώσικο μέτωπο στην εξουσία.

Οι χοντρόπετσοι δυτικο-ευρωπαίοι αστοί έχουν δείξει εδώ όλη τους την παρακμή και την ανημποριά., "οχι μόνο επειδή χάνουν μπροστά στα μάτια τους τη χώρα του πολύτιμου κοβάλτιου, αλλά επειδή εδώ με ένταση, επίσημα και ωμά υιοθετείται ο ρατσισμός από μια κρατική εξουσία. Αυτές τις ώρες το μεγάλο έγκλημα του καθεστώτος Καμπίλα είναι η εκστρα-

τεία γενοκτονίας των αθών Τούτσι του Κογκό (Ζαίρ) στην οποία έχουν επιδοθεί. Άοπλοι άνθρωποι σφάζονται σαν τα ζώα, πετιούνται από ψηλά και καίγονται ζωντανοί μόνο επειδή είναι μιας φυλής. Ο τύπος του Καμπίλα διαρκώς επαναλαμβάνει ότι οι Τούτσι είναι "βάρβαροι και ύπουλοι" ότι είναι οι "εβραίοι της Αφρικής" σπρώχνοντας το λαό στη γενοκτονία.

Παρακολουθούμε αυτές τις μέρες στο Κογκό την αποκτήνωση που φέρνει στον πλανήτη ο σοσιαλφασισμός. Το Ζαίρ δεν ήταν ποτέ μια χώρα του ρατσισμού. Τώρα ήρθε κι αυτή η ώρα. Αυτό το έγκλημα δεν πρέπει να μείνει ατιμώρητο. Το καθεστώς Καμπίλα πρέπει να συντριβεί. Αυτό το καθήκον πάρτε στους ώμους του λαού του Ζαίρ και όλων των αφρικανικών χωρών.

ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ!

συνέχεια από τη σελ. 9

δουλου και οι ηπιότατες αντιδράσεις του ΣΥΝ και του ψευδοΚΚΕ, έδειξαν ότι ο Χριστόδουλος είναι στο ρωσόφιλο μέτωπο. Ο αντιευρωπαϊσμός και ο αντιδυτικισμός του, είναι πολύτιμα στοιχεία για το σοσιαλφασισμό. Χαρακτηριστικό είναι ότι στις 5 Ιουνίου 1998, λίγους μήνες μετά την εκλογή του, ο Χριστόδουλος συναντήθηκε με την πρέσβειρα της Ρωσίας Ματβιένκο και μέλη της ρώσικης πρεσβείας στην Αθήνα. Η Ματβιένκο δήλωσε μετά τη συνάντηση ότι στις σχέσεις των δύο κρατών σημαντικό ρόλο παίζουν οι σχέσεις μεταξύ των δύο Ορθόδοξων Εκκλησιών τους. Στη συνάντηση αποφασίστηκε η σύσφιξη και η μονιμοποίηση αυτών των δεσμών φιλίας.

Τελευταίο ξέσπασμα του Χριστόδουλου ήταν η επικρότηση αλυτρωτικού άσματος που τραγουδήθηκε μπροστά του από παπάδες.

Όσο δεν τίθεται με σαφήνεια και συνέπεια το θέμα του χωρισμού εκκλησίας-κράτους, τόσο η πολιτεία θα είναι ανίσχυρη μπροστά στον σκοταδισμό και τον αλυτρωτισμό της Ορθόδοξης Εκκλησίας, και η θρησκευτική ελευθερία στη χώρα μας θα είναι ανέκδοτο. Ο άξονας ελληνοφασισμός-στρατός-ορθοδοξία που

καταδικάζει στα λόγια ο σοσιαλφασισμός, αλλά προωθεί στην πράξη θα γυρίσει τη χώρα στο μεσαίωνα και θα ανοίξει τον δρόμο σε νέες πολεμικές περιπέτειες, στο φασισμό και στην καταστροφή.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ: Στον *Ελεύθερο Τύπο*, της Παρασκευής 28/8, διαβάζουμε ότι στη συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ, "ο Πρόεδρος της Βουλής Απ. Κακλαμάνης και το μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου Μ. Δασκαλάκης, διαφώνησαν για την αντιπαλότητα που καλλιεργείται με τον Χριστόδουλο και ο Σημίτης φέρεται να υποστηρίξει: "Εγώ δεν εξουσιοδοτώ κανέναν να απαντά στον Χριστόδουλο". Το μέτωπο υπέρ του Χριστόδουλου μέσα στο ΠΑΣΟΚ διευρύνθηκε και ο Σημίτης άφησε εντελώς ακάλυπτο τον Γιαννόπουλο, μετατρέποντας τη θεωρούμενη μέχρι τώρα αντιπαράθεση κυβερνήσεως-Χριστόδουλου, σε προσωπική αντιπαράθεση Γιαννόπουλου-Χριστόδουλου. Με αυτό τον τρόπο ο Σημίτης έκανε άτακτη υποχώρηση απέναντι στον ορθόδοξο φασισμό. Οι επεμβάσεις αυτές στο Εκτελεστικό Γραφείο, αποδεικνύουν ταυτόχρονα ότι οι δηλώσεις του Γιαννόπουλου είχαν θετική απήχηση στο λαό ενάντια στον φασισμό του Χριστόδουλου.

